

Volg Mij!

*Tijdschrift
voor jonge
Christenen*

Gods Woord in vele talen

Mijn lichaam - mijn tempel

Even onoplettend - jarenlange ellende

3/2016

Inhoud

■ Uit de actualiteit:	
Herinneren en vergeten	4
Gods Woord in vele talen	7
■ De Bijbelse praktijk:	
Mijn lichaam – mijn tempel	10
■ Jezus Christus:	
De Heere Jezus Zelf – altijd bezig voor God en mensen	14
■ Ter overdenking:	
Prikbord	18
■ Bijbelstudie:	
Het Evangelie naar Lukas	20
■ Personen in de Bijbel:	
Jong - en toch een voorbeeld	27
Even onoplettend - jarenlange ellende: David en Bathseba	30
■ Levensbeschrijving:	
Bob Dylan – protestzanger en Christen (?)	33
■ Goed Nieuws:	
De dag van de onsterfelijke ziel	36

Colofon

© en abonnementen:

Stichting Uit het Woord der Waarheid
www.uhwdw.nl / www.debijbelvoorjou.nl
Postbus 260
7120 AG Aalten (Nederland)
Tel. 0543 - 47 17 46
e-mail: bestel@uhwdw.nl
Alle vragen i.v.m. abonnementen
richten aan de uitgever!

Redactie:

www.ChristelijkJeugdwerk.nl
E-mail: VolgMij@christelijkjeugdwerk.nl

Lay-out en ontwerp:

Andre Dietermann, www.dtp-medien.de

Volg Mij! verschijnt min. zes keer per jaar. Abonnementsprijs Nederland 18,95 euro, Europa 26,95 euro (incl. verzending).

Gebruikte Bijbelvertaling: veelal de Herziene Statenvertaling, soms de Statenvertaling 1977 en wat betreft het Nieuwe Testament de Voorhoeve-editie.

Een evenwichtig pakket

De economische crisis heeft ook in onze regio's een behoorlijke uitwerking gehad: een flink aantal Christenen heeft financiële verliezen geleden, heeft te maken gekregen met toegenomen werkdruk of heeft hun baan verloren. En sommigen vinden helemaal geen stage- of werkplek. Dat moet je financieel en geestelijk zien te verwerken. En hoe kan je dan nog bijdragen aan de vele noden en behoeften in het Koninkrijk van God (Bijbels voor Rusland, het onderhouden van dienaren van het Woord, het steunen van het zendingswerk enz.)?

Een andere crisis is nog veel ingrijpender: het morele verval van de '(on) christelijke' westerse wereld: zwart werken, verzekeringsfraude, belastingontduiking, om nog maar te zwijgen van de fatale gevolgen van de seksuele revolutie. Christenen zijn altijd 'kinderen van hun tijd' geweest – en daarmee lopen ze gevaar om ook meegesleurd te worden.

De heerlijke boodschap van Gods Woord daarentegen biedt ons een 'evenwichtig pakket' voor elke soort crisis. De 'Rots der eeuwen', de Heere Jezus Zelf, is daarbij steeds weer de centrale Persoon voor ons hart en leven. Hoe zou het zijn om de komende tijd elke dag een hoofdstuk uit het Lukasevangelie te lezen?

Brandende kwesties vragen onze aandacht. Daarom pakt 'Volg Mij' steeds weer onderwerpen van deze tijd op – Bijbels gefundeerd. Daarom staat vanaf nu de rubriek 'Prikbord' in dit tijdschrift. Korte teksten bij actuele en Bijbelse thema's geven een stimulans voor elke dag. Misschien kan juist deze pagina onze (ook wat jongere) lezers helpen om zin te krijgen ook mee te doen en het hele tijdschrift te lezen. En ook nadenken over de muzikant Bob Dylan zal helpen om consequent Jezus, onze Heere, te volgen – met lichaam en ziel. Dan zijn *jong zijn* en *voorbeeld zijn* geen tegenstellingen meer.

Wij wensen alle lezers en lezeressen veel plezier bij het 'doorsnuffelen' en lezen van 'Volg Mij' (beter nog: het bestuderen ervan met behulp van de Bijbel).

De redactie

Herinneren en vergeten

‘D e mens lijkt op een zucht, zijn dagen zijn als een voorbijgaande schaduw’, ‘Mijn dagen zijn sneller voorbijgegaan dan een ijlbode’, zo zeggen David (Ps. 144:4) en Job (Job 9:25) het. Ervaren wij dat ook zo? Misschien niet zo sterk. Want als we jong zijn, beleven we dit niet op dezelfde manier als ouderen. En toch laat God tegen ons allemaal zeggen: ‘Denk aan de dagen van vroeger tijd; let op de jaren van generatie op generatie. Vraag het uw vader, hij zal het u vertellen ...’.

Voor Gods kinderen wordt een terugblik niet zo sterk door verlangen naar vroeger gekenmerkt. Integendeel: wij weten dat wij een gelukkige toekomst tegemoet gaan, dat ‘het mooiste nog komt’. Maar toch zou het niet goed zijn, wanneer wij onze ervaringen van vroeger zouden willen vergeten. Het zou bovendien ondanikbaar zijn, want in alle situaties die wij meegemaakt hebben, was God in Zijn genade heel dicht bij ons. Wij mogen als gelovigen de woorden ter harte nemen die God sprak tegen Zijn volk Israël op aarde: ‘Hij omringde hem, Hij onderwees hem, Hij beschermde hem als Zijn oogappel’ (Deut. 32:10). Het beeld van de oogappel spreekt voor zich; hoe zorgvuldig beschermen wij onze ogen voor blessures en vuiltjes. En de bescherming van God over ons is nog betrouwbaarder.

Van nature zijn wij echter vaak vergeetachtig. Daarom is het nuttig regelmatig achterom te kijken.

Wij mogen ons Gods zegeningen herinneren ...

Zijn wij ons voortdurend bewust van Gods dagelijkse goedheid? Of hebben wij de gedachte aan onze Schepper en Onderhouder opgegeven en vinden we alle zegeningen gewoon vanzelfsprekend? ‘Loof de HEERE, mijn ziel, en vergeet niet een van Zijn weldaden!’ (Ps. 103:2). Ja, wanneer je alles hebt wat je je maar kunt wensen, dan verdringen materiële dingen heel makkelijk de blik op de Gever en Zijn goedheid. Wees voorzichtig, omdat ons hart van nature gevuld is met egoïsme, hoogmoed en ondanbaarheid!

Dagelijkse bescherming en redding uit gevaar

Kun jij je een groot gevaar herinneren waarbij je bewaard gebleven bent? Dat heeft God gedaan. Dat is de dagelijkse redding die Hij ons beloofd heeft: ‘Zing

voor de HEERE, loof Zijn Naam, breng de boodschap van Zijn heil van dag tot dag!' (Ps. 96:2). En voor de toekomst zegt Hij tegen ons: 'Goed is het te hopen en stil te wachten op het heil van de HEERE' (Klaagl. 3:26).

Vergeving en ons eeuwig heil

Denken wij er wel elke dag aan dat onze zonden vergeven zijn, omdat wij met berouw en schuldbelijdenis in geloof naar de Heere Jezus zijn gegaan en Hem als Heiland hebben leren kennen? Denken wij wel dagelijks met dankbaarheid aan onze Redder en Heere Jezus Christus?

God waarschuwde het volk Israël, als het eenmaal in het beloofde land alles overvloedig zou bezitten: 'Wees dan op uw hoede dat u de HEERE, Die u uit het land Egypte, uit het slavenhuis, geleid heeft, niet vergeet' (Deut. 6:12). Wanneer wij ons de genade herinneren die wij zelf ervaren hebben, toen God ons onze vele zonden vergaf, worden wij ook 'ten opzichte van elkaar vriendelijk, barmhartig en elkaar vergevend' (Ef. 4:32; Kol. 3:13).

We moeten ook niet vergeten ...

... onze eigen zwakheid en de gevaren die we lopen

Laten we ook nog eens denken aan een voorbeeld uit de woestijnreis van het volk Israël. 'Denk aan wat Amalek u onderweg aangedaan heeft, toen u uit Egypte wegtrok: hij ontmoette u onderweg en overviel bij u in de achterhoede alle zwakken achter u, terwijl u moe en uitgeput was' (Deut. 25:17 e.v.). Amalek is de vijand die ons aanvalt wanneer wij – misschien door gebrek aan geestelijk voedsel – geestelijk zwak en moe geworden zijn: het vlees, ons oude ego. De satan, onze vijand, vindt dan een gewillig oor bij mij en stelt mij begerenswaardige

dingen voor. Hij verleidt mij tot de begeerte van de ogen, de begeerte van het vlees en de hoogmoed van het leven (1 Joh. 2:16). Zo gaat het met ons hard achteruit. Laten we dan ook niet vergeten dat wij Hem om hulp mogen vragen Die de overwinning behaald heeft en onze Voorspraak is (Rom. 8:34).

... want wij struikelen vaak

Waren er de afgelopen tijd niet ook dagen waarop wij verstek hebben laten gaan? Dat zullen we niet zo snel zijn vergeten. God heeft ons laten zien wat er in ons hart is. Hij heeft ons nederigheid moeten leren, heeft ons geleerd niet op onszelf te vertrouwen, niet iets van onszelf te verwachten. Trouwens, dat moeten we elk jaar meer

leren, om te beseffen dat er niets goeds in ons woont. Maar wat wij daarbij ook leren, is hoe barmhartig en genadig God is, Die de gestruikelden opricht. Laten we Zijn barmhartigheid en liefde nooit vergeten.

... het dagelijks Bijbellezen en bidden

Zijn wij steeds gehoorzaam geweest aan het Woord van God? Worden we blij bij het lezen van de Bijbel? Zo niet, laten we dan niet vergeten wat Gods Woord wil bewerken: 'Waarmee houdt een jongeman zijn pad zuiver? Als hij dat bewaart overeenkomstig Uw woord' en 'Uw woord is een lamp voor mijn voet en een licht op

mijn pad' (Ps. 119:9, 105).

God Zelf spreekt tot ons door Zijn Woord. Zouden we Hem niet elke dag tot ons moeten laten spreken? Dan zullen we ook graag met Hem spreken en vol vertrouwen alles tegen Hem zeggen. Anders ontbreekt ons de zekerheid en blijdschap van de omgang met God, onze Vader, en met de Heere Jezus.

Hebben wij in onze gebeden ook aan de medebroeders en -zusters gedacht? Hadden wij het welzijn van de plaatselijke gemeente en van alle 'heiligen' op het oog? Efeze 1:15 spreekt immers over de liefde tot alle heiligen! Laten we terugdenken aan al die zegeningen die wij ontvangen hebben tijdens de bijeenkomsten door de dienst van andere broeders, die ons het Woord van God gepredikt hebben. En aan vele andere diensten voor ons welzijn!

Maar we moeten ook veel vergeten

Terugkijken is soms zeker wel nuttig, maar het kan ons ook heel makkelijk herinneren aan dingen die we gekregen hebben, maar die ons in ons Christen-zijn geen stap verder gebracht hebben. Heel veel uren in de week hebben wij ons dagelijks werk verricht, in een beroep of voor een opleiding, een aantal uren hebben wij (misschien ...) voor Gods Woord en gebed gebruikt. Maar sommige uren hebben we onnuttige dingen gedaan – dingen die ons verbinden met de wereld en haar denkwijze. Wij moeten ze totaal verwijderen uit ons geheugen.

Het volk Israël dacht in de woestijn aan Egypte: 'Wij denken terug aan de vis die wij in Egypte voor niets aten, aan de komkommers, de watermeloenen, de prei, de uien en de knoflook. Maar nu droogt onze ziel uit, er is helemaal niets ...' (Num. 11:5 e.v.). Deze herinnering maakte het volk ondankbaar, onwillig en blind voor Gods geschenken. Dat zou ons precies zo

kunnen overkomen. De apostel Paulus schrijft aan de Filippenzen: 'Maar één ding doe ik: vergetend wat achter is, mij uitstrekkend naar wat voor is, jaag ik naar het doel: de prijs van de roeping van God, die van boven is, in Christus Jezus' (Filipp. 3:14). En daarbij 'vergat' hij al die dingen die hij intussen als onnuttig had leren kennen, omdat ze hem van het ene grote doel afhielden. Zijn doel was 'Christus te winnen' (vs. 8). Daarin is hij ons tot voorbeeld: vooruitkijken, naar de Heere Jezus kijken en Hem beter leren kennen!

Als wij willen leven als gelukkige kinderen van God, in Zijn gemeenschap, dan geldt ook voor ons dat we alles moeten 'vergeten' wat ons van de Heere Jezus afrekt of verwijdert.

Vooruitkijken

We wachten immers op Hem Die spoedig terugkomt om ons bij Zich te nemen in het Vaderhuis, waar wij definitief alles 'vergeten' wat hier onze ogen blind kon maken voor Zijn liefde en genade. Misschien denk je als jongere nog niet zo graag aan deze toekomst, omdat je op deze aarde nog iets wilt bereiken: trouwen, een kind krijgen, beginnen aan een baan met uitdaging ... Maar de hoop voor altijd bij de Heere Jezus te zijn, mag ook jonge Christenen al vervullen. Daar zal er alleen maar harmonie en geluk zijn in de omgang met de Heere, die door niets wordt vertroebeld. Daar zal Hij het Middelpunt van alles zijn, zal Hij het voorwerp van eeuwige aanbidding zijn. En ook dan zullen wij de herinnering aan de waarheid van Zijn belofte vasthouden: 'Ik zal u beslist niet loslaten en Ik zal u beslist niet verlaten' (Hebr. 13:5) en 'Mijn genade is voor u genoeg' (2 Kor. 12:9).

Rainer Brockhaus

Gods Woord in vele talen

De Bijbel is het meest vertaalde boek van alle tijden. Meer dan vijfhonderd jaar geleden drukte Johannes Gutenberg het eerste uit losse letters samengestelde boek – het was een Bijbel. Sindsdien is de Bijbel of zijn delen van de Heilige Schrift in zeker 2287 talen vertaald. Enerzijds is dat minder dan de helft van de naar schatting ongeveer 6500 talen en dialecten in de wereld. Anderzijds zijn bij de 6500 talen ook de talen van kleine bevolkingsgroepen of minderheden inbegrepen. Dus voor 90% van de mensen is Gods Woord geheel of gedeeltelijk beschikbaar, in een voor hen begrijpelijke taal.

Getallen en feiten

De volgende tabel geeft een overzicht van de verdeling van de Bijbelvertalingen op de afzonderlijke continenten.

Het gaat om het aantal talen sinds de uitvinding van de boekdrukkunst, waarin tot 31 december 2001 minstens een gedeelte van de Bijbel al vertaald en gedrukt is.

Continent	De hele Bijbel	Het Nieuwe Testament	Bijbelgedeelten
Afrika	149	279	213
Azië	119	228	223
Australië /Oceanië	33	204	168
Europa	62	31	110
Midden- en Zuid-Amerika	21	244	127
Noord-Amerika	7	26	40
Kunstmatische talen	1	0	2
Totaal	392	1012	883

Bijbelvertaling: een uitdaging

Misschien denk je: een Bijbel vertalen is toch eigenlijk niet zo moeilijk? De taalkundigen nemen de grondtekst en vertalen hem dan in de desbetreffende taal. Maar zo eenvoudig gaat dat nu eenmaal in veel talen niet. Er zijn veel talen die tot dusver alleen nog maar mondeling overgeleverd werden.

Voor zo'n taal moet eerst een alfabet en een orthografie ontworpen worden. Vervolgens zijn er alfabetiseringscursussen nodig, zodat de mensen leren hun eigen taal te lezen. De Bijbel is in zulke gevallen vaak het eerste schriftelijke document in deze taal.

Hoelang zo'n project duurt, is vaak niet van tevoren te zeggen. Voor het in 2001

Volg Mij!

gepubliceerde Nieuwe Testament in de taal van de Cree-indianen uit Canada had men 25 jaar nodig, terwijl een Bijbelvertaling in Malawi in de recordtijd van 5 jaar klaar was.

De eerste stap op weg naar een Bijbelvertaling is voor de vertaler vaak het leren van de taal van de desbetreffende volksstam.

Waar nog geen geschreven taal is, gebeurt het leren bijna net als bij kinderen die hun moedertaal leren – door te luisteren, na te spreken en de betekenis te begrijpen. Welke problemen dit met zich meebrengt, moet het volgende citaat van de Bijbelvertaler Lothar Käser duidelijk maken:

Wat betekent 'kinissow'?

Voor één van de huizen bedekt met palmladeren, speelde zich de volgende scène af: een man had een grote kom gevuld met gekookte taroknollen, die hij net aan een vrouw wilde overhandigen. De vrouw nam de schotel aan en zei luid en duidelijk: 'Kinissow!'

'Aha!', dacht ik en was overtuigd dat wat ik net gehoord had, 'dank u wel' betekende in de taal van de inwoners van het eiland Truk. Maar ik had me vergist ...

Een paar honderd meter verder, al heel dicht bij het dorp, kwam ik een groepje vrouwen en kinderen tegen die waarschijnlijk gekookt hadden, want in de schotels op hun hoofd zaten goudgele, smakelijk uitziende vruchtenkoeken. Omdat het pad voor twee personen naast elkaar te smal was, deed ik een stap opzij in de struiken om de groep in ganzenpas aan mij voorbij te laten gaan. Bij het passeren stootte een van de vrouwen mij per ongeluk aan en riep geschrokken: 'Kinissow!' Wat nu?, dacht ik. 'Had het woord een paar minuten geleden niet zo iets als 'dank u wel' betekend? Nu hoorde ik het alsof het 'sorry' betekende ...

Met deze beide voorvallen was bij mij een proces van opnieuw nadenken begonnen. Het was mij duidelijk geworden dat ik bij mijn eerste ontmoeting met het woord 'kinissow' helemaal overtuigd was de betekenis 'dank u wel' te hebben begrepen. Uit mijzelf zou ik nooit op het idee zijn gekomen dat ik het ook zou moeten gebruiken wanneer ik iets heel anders bedoel, wanneer ik mij bijvoorbeeld voor iets wil verontschuldigen.

Op dat moment had ik ook begrepen hoe men als Bijbelvertaler een vreemde taal moet leren: namelijk niet uitgaan van de eigen moedertaal, maar van de gesproken vreemde taal, want de betekenis van de woorden van een taal hangt bijna uitsluitend af van de situatie, waarin ze gebruikt worden

...

Wanneer ik als Europeaan iets krijg, zeg ik 'dank u wel'. Wanneer ik iemand iets vervelends heb aangedaan, zeg ik 'sorry' ... Voor ons zijn dat twee totaal verschillende situaties. Maar voor de eilandbewoners schijnt het om twee soortgelijke situaties te gaan. Anders zouden ze simpelweg niet met dezelfde taalkundige vorm erop reageren. Wat zijn echter de overeenkomsten tussen deze beide situaties?

Heel eenvoudig. Bij beide speelt het element van verplichting een niet onbelangrijke rol. Wanneer ik iets krijg, voel ik mij verplicht tot dank, en wanneer ik iemand iets aandoe, ben ik eveneens verplicht tot een verontschuldiging of zelfs tot een schadevergoeding. Deze verplichting drukken deze mensen uit, wanneer ze zeggen: kinissow.¹

Het juiste woord

De Bijbelvertaler komt nog een ander probleem tegen. De uitdrukkingsmogelijkheden in de afzonderlijke talen zijn verschillend. Dat

¹ Uit: Lothar Käser, *Durch den Tunnel – Die Geschichte der Übersetzung des Alten Testaments in die Sprache der Trukinseln in der Südsee* (Verlag der Liebenzeller Mission)

maakt het soms lastig om het beste woord voor een Bijbelse uitdrukking te vinden. Dat is met name een uitdaging, wanneer de taal geen letterlijke vertaling van een uitdrukking mogelijk maakt.

Zo bezit de taal van het Centraal-Afrikaanse Karre-volk geen woord voor 'trooster'. De vertalers kozen voor de uitdrukking 'hij die naast je neervalt'. Tegen hun culturele achtergrond wordt deze vertaling begrijpelijk: lastdragers die neervallen van uitputting en aan de kant van de weg blijven liggen, worden door wilde dieren gedood, als niet iemand uit het dorp komt, zich over hem heen buigt, naast hem neerknielt en hem helpt.

Het bijhouden van een vertaling

Bovendien moet een vertaling van de Bijbel worden bijgehouden. Dat betekent geen nieuwe vertaling of herziening, maar een taalkundige bewerking van de tekst. Anders dan Grieks of Latijn zijn onze talen levende talen die veranderen. Als de betekenis van een woord in de loop van de jaren verandert, zal een herziening hiermee rekening houden om misverstanden te voorkomen. Zo hebben vele Bijbelvertalingen het vroeger correcte woord wijf inmiddels terecht vervangen door vrouw.

Zowel qua woordgebruik als qua zinsconstructies zijn vertalingen op een gegeven moment dermate verouderd, dat de lezer het zelf niet of nauwelijks meer begrijpt. En het jongere publiek dat iemand uit zo'n vertaling hoort voorlezen, zal er nog minder van begrijpen. Is dat het doel geweest waarmee God Zijn Woord gaf: om het zo moeilijk mogelijk te laten overkomen, als een boodschap die alleen begrijpelijk is voor mensen die oud-Nederlands kennen? Gelukkig hebben we in onze taal nauwkeurige vertalingen die desondanks voor lezers vandaag de dag begrijpelijk zijn.

Uit elke stam en taal en volk en natie

Iedereen behoort tot een taalfamilie. Juist voor kleine etnische groepen is de vertaling van de Bijbel in hun eigen taal een bewijs dat God hen niet vergeten is. Toen in 2001 de Bijbel werd uitgegeven in de taal van de Sami, een in Noorwegen en Zweden woonachtig nomadisch volk (uit Lapland), dook de vraag op of zo'n duur project het wel waard is voor een volk van maar een paar duizend mensen. Daarop antwoordde Anne Lisbeth Lagset van het Noorse Bijbelgenootschap: 'Iedereen heeft het recht om het Woord van God in zijn eigen taal te horen'. Inderdaad een belangrijk 'recht van de mens'. Wij mogen God danken dat er nog steeds mensen zijn die hun kennis inzetten, zodat nog meer delen van de aarde gebruik kunnen maken van dit recht.

Naar Michael Vogelsang

Mijn lichaam – een tempel?

Wellnesscentra, fitnessstudio's, een grote hoeveelheid cosmetica-artikelen en 'beauty drinks' voor alle leeftijdsgroepen – een reusachtig aanbod voor het verzorgen en high stylen van ons lichaam ... 'Time for fitness' is een must voor iedereen die wil bijblijven. Anderen houden het op wijsheden uit het Verre Oosten en verachten al het lichamelijke en dompelen zich onder in psychedelische muziek (waardoor je in een soort trance geraakt), een levensstijl in de trant van feng shui of yogameditaties. Wat zegt de Bijbel over de lichaamscultuur? Speelt het lichaam bij mensen die voor God gekocht zijn, nog wel een rol? Het antwoord op deze vragen is voor iedere Christen belangrijk. Tenslotte moeten we ons iedere dag opnieuw om ons lichaam bekommeren – of toch niet? Een aantal teksten uit de eerste Brief van Paulus aan de Korinthiërs heeft als onderwerp de relatie van Christenen tot hun lichaam. Ze dagen ons uit onze praktijk in overeenstemming te brengen met de leer van de Bijbel.

Het lichaam – voor de Heere!

De Christenen in Korinthe kenden uit hun heidense verleden de gedachten van de

Griekse filosofen. Die zagen het menselijk lichaam als een lastig omhulsel, dat de geest alleen maar hinderde om zich te ontplooiën. Dat leidde ertoe dat bijvoorbeeld hoerij heel sociaal aanvaardbaar was; dat

betrof immers 'alleen maar' het lichaam. Paulus maakt zijn lezers duidelijk dat wij als Christenen in de Naam van de Heere schoongewassen en geheiligd zijn (1 Kor. 6:11) en nu met geest, ziel én lichaam het eigendom van de Heere zijn:

'Het lichaam is echter niet voor de hoerij, maar voor de Heere en de Heere voor het lichaam' (1 Kor. 6:13). Niet alleen mijn hart, nee, ook mijn lichaam behoort de Heere toe. Heb je daar wel eens aan gedacht? Het is fascinerend en heerlijk om de Heere Jezus met 'huid en haar' toe te behoren en ons leven ter beschikking te stellen! Of vind jij van niet? Dat bevrijdt ons van zelfverafgoding én van zelfverwaarlozing! Christus heeft ons gekocht, nu leven wij voor Hem. En tegelijk is de Eigenaar van dat lichaam druk bezig om te zorgen dat wij echt niet tekortkomen. Waarom is het lichaam voor God toch zo waardevol? Paulus geeft het antwoord: 'God heeft niet alleen de Heere opgewekt,

maar zal ook ons opwekken door Zijn kracht' (1 Kor. 6:14). God zal het lichaam dat wij nu hebben, opwekken, zodat wij Hem en de Heere Jezus eeuwig in ons (dan verheerlijkte) lichaam zullen prijzen. Dat zegt Job al: 'Ik zal uit mijn vlees God aanschouwen' (Job 19:26). Het lichaam is dus in de ogen van God heel belangrijk; we moeten het hier op de aarde voor Christus heilig bewaren.

Maar Paulus geeft nog een andere reden aan: **'Weet u niet dat uw lichamen leden zijn van Christus?'** (1 Kor. 6:15). Iedere Christen hoort bij de Gemeente van God, waarvoor Paulus vaak het beeld van een Lichaam met een Hoofd (Christus) en met leden (Christenen) gebruikt. Willen wij soms ons lichaam, dat bij het lichaam van Christus hoort, tot onze eigen eer of zelfs schande (hoererij!) misbruiken?

Het lichaam – een tempel!

Een tempel wordt gebouwd, onderhouden, versierd, mooi gemaakt, opgeknapt. En dat gebeurt allemaal omdat de bewoner van deze tempel geëerd moet worden. Welk argument gebruikt Paulus in 1 Korinthiërs 6 om zijn redenering af te sluiten?

'Weet u niet, dat uw lichaam een tempel is van de Heilige Geest, Die in u is en Die u van God hebt ontvangen, en dat u niet van uzelf bent?' (1 Kor. 6:19). Dat is een uitdagende uitspraak: in ons lichaam woont God, de Heilige Geest! De Heilige Geest heeft ons zover gebracht, dat wij het Evangelie aangenomen hebben (Ef. 1:13), en nu woont Hij in ons. Hij leidt ons op onze levensweg, geeft ons kracht voor ons dagelijks leven en wil vooral dat wij de Heere Jezus verheerlijken. Dat alles is erg belangrijk voor ons Christelijk leven. Door deze tekst moet ons duidelijk worden: wanneer de Heilige Geest in mij woont, dan

kan ik niets meer (in of met mijn lichaam) doen wat Hem niet bevalt. Ik ben niet meer mijn eigen eigenaar:

'U bent immers duur gekocht. Verheerlijk daarom God in uw lichaam'¹ (1 Kor. 6:20). Verlost door het bloed van de Heere Jezus, gered uit de macht van de duivel – dat maakt ons Christenen voortdurend blij en gelukkig! Het gevolg is dan ook helder: nu moeten we deze Redder-God met ons lichaam verheerlijken.

Wat betekent dit voor mij in het dagelijks leven?

'Leven als een Korinthiër' was een gezegde in Griekenland. Het sloeg op de extreme immoraliteit in deze stad. Daarbij geeft Paulus in dit hoofdstuk meteen een nog steeds geldige tip: 'Vlucht weg van de hoererij' en eer de Heere Jezus (1 Kor. 6:18)! Hoe vaak staan wij mannen bloot aan het gevaar om deze oproep te negeren. Laten we dan naar de Heere vluchten!

Ook in huwelijken bestaat het gevaar dat we egoïstisch worden, aan eigen wensen denken en die van onze partner vergeten. Opnieuw geeft Paulus een vermaning door over het dagelijks leven: 'De vrouw heeft niet de beschikking over haar eigen lichaam, maar de man. En evenzo heeft

¹ Opmerking redactie: Latere handschriften voegen hier, waarschijnlijk door dezelfde heidens-filosofische invloed, aan toe: '... en uw geest, die van God zijn' (zie o.a. de SV en HSV). Maar de gedachte aan onze geest is hier overduidelijk niet het thema.

ook de man niet de beschikking over zijn eigen lichaam, maar de vrouw' (1 Kor. 7:4). Denken wij als huwelijkspartners er wel genoeg aan dat wij ons beschikbaar moeten stellen voor onze huwelijkspartner – en dat we dáármee God in ons lichaam verheerlijken?

Ook de singles verliest Paulus niet uit het oog (hij was er immers zelf een): 'De ongehuwde draagt zorg voor de dingen van de Heere om zowel naar lichaam als naar geest heilig te zijn' (1 Kor. 7:34).

Mag ik eens heel direct vragen: zet jij je als ongehuwde jongeman werkelijk in voor de dingen van de Heere? Jij hebt unieke kansen om de Heere te dienen, Zijn Woord te bestuderen – mogelijkheden die getrouwde mensen vaak veel minder hebben. En heb jij als gelovig meisje tot doel met je lichaam heilig te zijn voor de Heere? Kunnen anderen dat in je dagelijks leven merken?

Dan ben je aangenaam en aantrekkelijk, en dat niet omdat de jongens 'op jou vallen', maar omdat iedereen ziet Wie er in jouw leven de beslissende rol heeft.

We mogen **eten en drinken** dankbaar van God aanvaarden. Maar als het niet meer zonder eersteklas menu's, schijnbaar perfecte ingrediënten en tigvoudig onderzocht fruit of groente gaat, of wanneer wij altijd wat aan te merken hebben, dan moeten we ons afvragen of we nog wel

naar de Bijbelse maatstaf leven: 'Of u dus eet of drinkt of iets anders doet, doe alles tot eer van God' (1 Kor. 10:31). Dat zal ons zowel bewaren voor een extreme focus op diëten als voor een 'losbandig leven'.

'Of iets anders doet ...' en 'alles tot eer van God': dat geeft ons houvast op alle terreinen van het leven: muziek, hobby's, kleding, geld, beroep, auto's, vrienden – overal mag en moet ons 'lichaam en leven' tot eer van de Heere zijn.

Voordat je nu verder leest, las je vijf minuten pauze in. Overdenk op welke terreinen van je leven of je lichaam je tot nu toe nog niet aan dit doel gedacht had. Je kunt het het beste opschrijven en in gebed tegen de Heere zeggen en Hem om kracht vragen verkeerde dingen weg te doen, van koers te veranderen en Hem opnieuw te gaan dienen!

Je lichaam niet verwaarlozen

Uit de voorgaande voorbeelden kunnen we opmaken dat we ons lichaam mogen verzorgen. Hoewel Paulus waarschuwt voor de gevaren van te veel sport of het houden van strenge regels voor het lichaam ('de lichamelijke oefening', 1 Tim. 4:8), zijn wij wel degelijk verantwoordelijk voor ons lichaam. Een evenwichtige voeding, letten op 'waarschuwendende signalen' van je lichaam en ook een gezonde mate aan lichamelijke beweging zullen ons helpen om onze Heere met ons lichaam 'fit' ter beschikking te staan.

Hoe willen wij bijvoorbeeld de samenkomsten op zondag bewust meemaken, wanneer wij de nacht daarvoor te weinig nachtrust krijgen? Of zijn we verbaasd wanneer wij na een uitgebreid etentje met vrienden in de pizzeria de Bijbelstudie daarna niet goed kunnen opnemen? Hoe vlug lopen we ook niet het risico in ons beroep roofbouw op onze

gezondheid te plegen. En wil je werkelijk beweren dat als je rookt, je dan je eigen gezondheid dient?!

Dus dan toch er maar voor zorgen?

Daarom hoeven we ons natuurlijk nog niet te laten overhalen om ons nu met alle geweld

in het eerstvolgende fitnessprogramma te storten, alsof we daar nu Bijbelse argumenten voor hebben. Ook oosterse 'retraite-uren' of therapieën zijn uiteindelijk niets anders dan een verafgoden van je eigen ego – met levensgrote gevaren voor lichaam en ziel.

Lichaamsverzorging volgens de Bijbel heeft een heel ander doel: Christus moet in ons leven verheerlijkt worden! Als wij dat doel echt nastreven, zullen we als goede sportlui alles wat nodig is investeren in voeding en

Volg Mij!

verzorging en tegelijk rustig afzien van alles wat overbodig is.

Ons lichaam – een offer voor God

Paulus 'oefende zijn lichaam op harde wijze en maakte het dienstbaar' (1 Kor. 9:27). En hij deed dat bepaald niet om dit omhulsel achter zich te laten; hij wilde in dit lichaam God dienen, om spoedig de kroon te ontvangen (vs. 25-26). Hij schreef aan de Romeinen dat hun leden wapens van 'gerechtigheid moeten zijn voor God' (Rom. 6:13). En ten slotte riep hij ze op om hun lichamen aan God te wijden als een levend offer, heilig en voor God welbehaaglijk (Rom. 12:1).

Dat is Christelijke 'lichaamscultuur': alles geven om God te dienen!

Dat is elke inzet waard – en motiveert ons in een maatschappij die het menselijk lichaam tot een tempel gemaakt heeft, met als doel de zelfverafgoding. Laten we tegen de stroom in zwemmen!

Met heel je hart en leven Zijn eigendom zijn – dat wil dus tegelijk ook zeggen Hem met je aan Hem gewijde lichaam dienen: **'Mogen uw geheel oprechte geest, de ziel en het lichaam onberispelijk bewaard worden bij de komst van onze Heere Jezus Christus'** (1 Thess. 5:23).

Martin Schäfer

**'Of u dus eet of drinkt
of iets anders doet,
doe alles tot eer van
God'.**

1 Kor. 10:31

De Heere Jezus Zelf – Altijd bezig voor God en mensen

Er is niets mooiers dan zich met de Persoon van de Heere Jezus bezig te houden. Hij is het Die Zich voor ons overgegeven heeft. Hij is het onderwerp van onze aanbidding. En intensief bezig zijn met de verschillende kanten van Zijn heerlijkheid kan onze aanbidding alleen maar bevorderen. Dit artikel zal zich bezighouden met wat de Heere Zelf gedaan heeft, nog steeds doet en in de toekomst zal doen. Natuurlijk staat het Woord van God boordevol dingen die de Heere gedaan heeft. Maar in sommige teksten vinden we de formulering (en zoals ik geloof niet voor niets, want geen woord in de Bijbel is overbodig) dat de Heere Zelf iets doet of gedaan heeft.

Zijn Menswording – vrijwillige vernedering

Laten we bij het begin beginnen, bij 1 Johannes 1 waar het begin van de openbaring van God door de Zoon beschreven wordt. Dit begon met de komst van de Zoon van God op deze aarde.

Wie was de Zoon van God toch? Het was en is geen ander dan God Zelf, Die over Zichzelf zegt: 'Ik ben de HEERE, Die alles doet:

Die de hemel uitspant, Ik alleen, Die de aarde uitspreidt door Mijzelf' (Jes. 44:24). Ook de eerste verzen van het Evangelie naar Johannes laten er geen twijfel over bestaan dat de Heere Jezus (hier aangeduid als het Woord: de geopenbaarde uitdrukking van de gedachten en het wezen van God) niet alleen maar bij God was, maar dat Hij God Zelf is vanaf de eeuwigheid.

In Filippi 2:6 e.v. wordt ons op indrukwekkende wijze uitgelegd wat wij

in Johannes 1:14 met de woorden 'en het Woord werd vlees' beschreven vinden. Om op deze aarde te kunnen 'wonen', moest de Heere Jezus Zichzelf tot niets maken en de gestalte van een dienstknecht aannemen. Hij maakte Zich tot niets, doordat Hij Dienaar werd, wat vooral in het Evangelie naar Markus beschreven wordt. Hij maakte Zich ook in deze zin tot niets, doordat Hij nederig was en iedereen hoger achtte dan Zichzelf. Heb je er al eens over nagedacht dat de Heere Jezus Zijn eigen leven minder van waarde achtte dan jouw leven?

Filippi 2 zegt eigenlijk dat Hij Zichzelf tot niets maakte en de gestalte van een dienstknecht aannam, doordat Hij aan de mensen gelijk geworden is. Zijn menswording betekende voor Hem Zichzelf tot niets te maken. Maakt deze diepe vernedering van de Heere indruk op je?

Verder lezen we in Filippi 2:8 dat Hij Zichzelf vernederde doordat Hij gehoorzaam werd. Kunnen wij dat begrijpen? Hij Die alles kon

gebieden, op Wiens bevel de schepping tot stand kwam en in stand blijft (Ps. 33:9), deze Heerser over alle dingen, Die de harten van koningen neigt als waterbeken (Spr. 21:1) – Hij werd gehoorzaam. Zelf gehoorzaam te moeten zijn, was voor Hem tot dusver iets onbekends. Als God hoefde Hij niemand te gehoorzamen. Daarom staat er ook in Hebreëen 5:8 dat Hij de gehoorzaamheid heeft geleerd. We mogen Hem dankbaar zijn dat Hij niet alleen gehoorzaam werd, maar ook gehoorzaam bleef tot aan de dood aan het kruis. Ook aan het gebod van de Vader dat Hij Zijn leven zou laten (Joh. 10:18), was Hij gehoorzaam. Zozeer heeft Hij Zichzelf vernederd.

Jezus ZELF

Zijn leven – vrijwillige activiteit

In Zijn hele leven zien we de Heere Jezus als de afhankelijke Mens.

Deze afhankelijkheid werd vooral duidelijk toen Hij in de woestijn door de duivel verzocht werd (Luk. 4:1-14; Matt. 4:1-11). Toen weigerde Hij iets te doen wat de Vader Hem niet opgedragen had. Zijn leven was in volledige overeenstemming met Zijn Vader.

In dit verband vinden we een aangrijpende scène in Johannes 6. De Heere Jezus had met vijf broden en twee vissen meer dan vijfduizend mannen, vrouwen en kinderen verzadigd. De menigte was overweldigd door dit teken en wilde Hem koning maken. Het leek erop dat nu Zijn grote uur gekomen was. Hij was toch de beloofde Messias?

Maar hoe reageert de Heere? ‘Omdat Jezus nu wist dat zij zouden komen en Hem met geweld mee zouden nemen om Hem koning te maken, trok Hij Zich opnieuw terug op de berg, Hij Zelf alleen’

(Joh. 6:15, in het Grieks staat hier voor ‘Hij’ een woord dat op andere plaatsen met ‘zelf’ wordt vertaald²). Het was niet de wil van de Vader dat Hij nu Koning zou worden.

Nog maar net omringd door een enthousiaste menigte, was Hij alleen.

‘Want Hij wist Zelf wat in de mens was’ en daarom vertrouwde Hij Zichzelf niet aan hen toe (Joh. 2:24 e.v.). Hij wist dat de Zijnen (d.w.z. Zijn volk) Hem niet werkelijk zouden aannemen. Hij wist dat het dezelfde mensen waren die later zouden roepen: ‘Kruisig Hem!’, die lasterend en hoofdschuddend Zijn lijden aan het kruis

zouden zien. God zou Hem op Zijn tijd tot Koning in Sion zalven, maar nu was dit uur nog niet gekomen en

daarom trekt de Heere Zich terug.

Nog een andere mooie kant van de Persoon van de Heere Jezus vinden we in Mattheüs 8:17. Daar wordt Jesaja 53:4 geciteerd, maar het woord ‘Zelf’ wordt toegevoegd. ‘Hij Zelf heeft onze zwakheden op Zich genomen, en onze ziekten gedragen’ (Duitse Elberfelder vertaling). Hier wordt vooral duidelijk dat de genezing van zieken niet alleen een handeling van Zijn Goddelijke kracht was. Nee, Hij Zelf nam hun zwakheden op Zich, zoals we in Jesaja 53 lezen, en Hij Zelf droeg hun ziekten. Het betekende voor Hem lijden, wanneer Hij zieken genas. Hij Zelf leed onder de aanblik van de gevallen schepping, waar ziekte en dood ingetreden waren.

Toen Lazarus gestorven was, werd Hij diep in de geest bewogen, raakte innerlijk in beroering en huilde (Joh. 11:33-35). Een broeder heeft het eens heel treffend verwoord: ‘Hij droeg in Zijn geest wat Hij met Zijn hand wegnam’.

² In het Grieks zijn er voor ‘zelf’ twee woorden die nauw met elkaar verwant zijn. Het Gr. ‘autos’ wordt vaak als persoonlijk voornaamwoord (‘Hij’ of ‘Hij zelf’) gebruikt. Het staat bijv. in Johannes 6:15. Het Gr. ‘heautos’ is altijd wederkerend (‘zichzelf’) en komt bijv. voor in de genoemde verzen in Filippi 2.

Zijn sterven – vrijwillige overgave

Veruit de meeste teksten waarin wij vinden dat de Heere Jezus iets Zelf deed, houden verband met Zijn sterven. Denk maar eens aan teksten waar staat dat Hij Zichzelf overgegeven heeft

- als losgeld (1 Tim. 2:6),
- voor onze zonden (Gal. 1:4),
- voor ons (Ef. 5:2),
- voor mij (Gal. 2:20),
- voor de Gemeente (Ef. 5:25).

1 Petrus 2:24 voegt eraan toe dat de Heere Jezus 'Zelf onze zonden in Zijn lichaam gedragen heeft op het hout'. Volgens Hebreëen 1:3 heeft Hij 'de reiniging van onze zonden door Zichzelf tot stand gebracht'.

Een bijzondere kant van Zijn werk vinden we in Hebreëen 9:14. Daar wordt van de Heere Jezus gezegd dat Hij 'door de eeuwige Geest Zichzelf smetteloos aan God geofferd heeft'. Met deze teksten, die over de dood van de Heere Jezus spreken, kun je je niet genoeg bezighouden. Het zou hier echter te ver voeren elke tekst in zijn verband te bekijken (waarbij ik aanraad dit tijdens persoonlijke Bijbelstudie te doen). Ik zou mij graag tot twee speciale aspecten willen beperken.

Christus heeft het werk Zelf volbracht

In Ezechiël 22:30 lezen we dat God iemand zocht die voor Zijn aangezicht in de bres kon staan, maar Hij vond niemand. Toen kwam Gods Zoon Zelf en zei: 'Zie, Ik kom, in de boekrol is over Mij geschreven' (Ps. 40:7). Weliswaar was het van eeuwigheid af het raadsbesluit van God dat de Heere Jezus in de wereld moest komen om zondaren te redden. Maar laten we even bij de visuele voorstelling van Psalm 40 en Ezechiël 22 blijven. Dan zien wij daarin een verwijzing dat God naar een weg zocht om de gevallen mens bij Zijn hart terug te brengen. God

wilde de mens genade bewijzen, omdat Hij niet wil dat er iemand verloren gaat (2 Petr. 3:9). En dat kón ook niet gebeuren doordat een broeder zijn broeder verlost (Ps. 49:7). Er bleef maar één mogelijkheid over. Er was er maar Eén Die dit offer kon brengen: de Zoon van God Zelf. Laat dit niet heel duidelijk de genade en liefde van de Zoon van God zien?! Hij Zelf wist heel precies wat voor lijden deze weg met zich zou meebrengen. En Hij was bereid het offer te worden! Toen de mens alles verspeeld had, toen hij alle waarschuwingen van God in de wind had geslagen, toen kwam die Ene,

de geliefde Zoon Zelf, om de weg naar het Vaderhart van God vrij te maken. Hij droeg Zelf het kruis naar Golgotha (Joh. 19:17), om daar Zichzelf voor jou en mij in de dood over te geven.

Christus heeft Zichzelf gegeven

Mattheüs 13 vertelt over de koopman die alles verkocht wat hij bezat om die ene, zeer kostbare parel te verkrijgen. Maar hebben we er wel eens over nagedacht dat de Heere Jezus nog veel meer deed dan de 'verkoop van Zijn bezittingen' (bijv. Zijn aanspraak op het volk Israël)

door Zichzelf over te geven? Voor Izak kon een vervanging gevonden worden en de priesters offerden de voorgeschreven offerdieren, maar de Heere Jezus heeft Zichzelf aan God geofferd. Bestaat er een beter, groter en volkomener offer? Ik mag weten dat Hij Zich ook voor mij heeft overgegeven en Hem daarvoor van harte danken en Hem prijzen. Heb jij dat vandaag al gedaan?

Wat Hij Zelf vandaag voor ons doet

Maar de Heere is ook vandaag nog voor ons bezig. Allereerst roept Hij ons Zelf op Hem te volgen ('En Hij riep bij Zich wie Hij wilde ...', Mark. 3:13). Wij zijn Zijn discipelen en Hij heeft ons Zelf geroepen. Hij wil graag dat wij Hem volgen. Laten we er daarbij ook aan denken dat wij verantwoordelijk zijn tegenover Hem bij alles wat we doen.

Wij weten ook dat consequente navolging strijd betekent. Maar ook hier hebben we de belofte van onze Heere dat Hij Zelf met ons zal zijn en 'ons niet zal loslaten of verlaten' (Deut. 31:8). Ook wanneer wij verzocht worden, is Hij bij ons. En wie zou ons beter kunnen begrijpen en helpen dan Hij Die Zelf geleden heeft, toen Hij verzocht werd (Hebr. 2:18)?

Een heel mooie scène vinden we in Lukas 24, waar de beide discipelen vol verdriet naar Emmaüs gaan, omdat ze niet begrepen waarom Hij Die zij toch als Messias gezien hadden, nu in Jeruzalem op zo'n vernederende manier gestorven was. In deze situatie van verslagenheid kwam Hij Zelf en ging met hen mee (Luk. 24:15). Hij legde hun uit dat de Christus moest lijden. Wie was daar niet graag bij geweest, toen de Heere Jezus de Schriften voor hen opende op zo'n manier, dat hun harten brandden? Zo is het ook vandaag

nog. Alleen als Hij het Zelf is Die tot onze harten over dingen spreekt die Hem betreffen, zullen onze harten echt voor Hem branden³. Staat ons hart wel eens in brand voor Hem? Later stond Hij Zelf in hun midden en sprak: 'Vrede zij u!' (Luk. 24:36). Hij was de inhoud van hun gesprek geweest, toen Hij Zelf in hun midden kwam staan: 'De discipelen dan verblijdden zich toen zij de Heere zagen' (Joh. 20:20).

Zijn wederkomst

Er is nog iets wat de Heere Zelf zal doen en niet aan een ander zal overlaten. 'Want de Heere Zelf zal met een geroep, met de stem van een aartsengel en met een bazuin van God neerdalen uit de hemel', om Zijn Bruid te halen (1 Thess. 4:16). Wat een blijdschap voor ons dat Hij Zelf ons tot Zich zal nemen. Hij wacht vol hartstochtelijk verlangen om hen bij Zich te hebben die de Vader Hem gegeven heeft.

Wachten wij ook heel bewust op dat ogenblik dat wij Hem zien zullen Die ons zo liefgehad heeft en Zichzelf voor ons heeft overgegeven in de dood?

De Heere zal Zelf komen en Zijn dienstknechten de heerlijkheid binnenleiden. Wat mooi als Hij dan ook tegen ons zou kunnen zeggen:

'Goed gedaan, goede en trouwe slaaf, over weinig bent u trouw geweest, over veel zal ik u aanstellen; ga in, in de vreugde van uw Heere' (Matt. 25:21). Dan zal Hij Zich omgorden en ons aan tafel nodigen en bij ons komen om ons te bedienen (Luk. 12:37).

Onbegrijpelijke liefde! Is het niet de moeite waard om deze Heere met toewijding te dienen en Hem tot het einde trouw te blijven?

Marco Lessmann

³ De Heere spreekt vandaag de dag door Zijn Woord en de werking van Gods Geest tot ons. Wij zijn dus zeker niet in het nadeel ten opzichte van de Emmaüsangers!

De chef van een hotelketen vertelt: 'Een gehuwde gast betreft met een one-night-stand vriendin een hotelkamer. Op het nachtkastje ziet hij een Bijbel liggen. Hij draait zich resoluut om en zegt tegen de beduusde hoteleigenaar: 'Ik wil de kamer toch liever niet hebben. Die Bijbel heeft mij eraan herinnerd dat ik op het punt stond echtbreuk te plegen'.

(Bron: Idea Spektrum)

Dat zou te denken moeten geven, niet waar? Misschien kan God ook een evangelisatiefolder die in een hotel, bus of trein of ergens anders door jou is achtergelaten, gebruiken om mensen aan het denken te zetten en ze van zonde te weerhouden.

De gedachten van Chris:

- Men zegt mij dat ik een 'echte man' ben wanneer ik:
 - ... rook;
 - ... ook een keertje drugs of alcohol probeer;
 - ... een gedurfd staaltje uithaal (bijv. in een supermarkt iets meepikken zonder gepakt te worden);
 - ... geen rekening houd met ouderen en zwakkeren;
 - ... zo 'cool' mogelijk overkom.

- De Bijbel zegt: ik ben 'mannelijk en sterk' (1 Kor. 16:13) wanneer ik:
 - ... 'ruggengraat' heb om 'nee' te zeggen tegen de zonde (Spr. 1:10);
 - ... de moed heb om mijn overtuiging vol te houden' (Matt. 10:33; Openb. 2:3; 3:8);
 - ... ook bereid ben 'anders' te zijn (1 Petr. 4:4);
 - ... voor mijn Heere werk (1 Kor. 15:58).

Heere, help mij een 'man Gods' te zijn!

**Om over na te denken:
God roept niet altijd
mensen die bekwaam zijn,
maar Hij bekwaamt altijd
de mensen die Hij roept.**

De Amerikaanse uitgeverij Bantam De Group betaalde aan Tim LaHaye, de Christelijke bestsellers, een voorschot van een dollar (!!). Als tegenprestatie daarvoor moesten blijven doen waarmee hij tot dusver succes schrijven van romans over de eindtijd!

Is dit niet 'de wereld op zijn kop'? Grof geld verdienen met het feit dat leven en dat de Heere spoedig terugkomt?

Zag de apostel Paulus het niet heel dit zeg ik, broeders, dat de tijd be kopen, alsof zij niet bezitten, en zij die gebruikmaken, alsof zij die niet gebroeders van deze wereld gaat voor

Bijbellezers

Ik lees dagelijks

☐ omdat mi

ontmoet (

☐ omdat ik

Heilige G

☐ omdat da

wordt (2

☐ omdat he

(Ps. 119:9

☐ omdat ik

(Matt. 13

☐ omdat da

ling van o

☐ omdat de

Woord va

☐ omdat mi

gefundee

☐ omdat he

aanmoedi

Deze lijst is

verder aan!

? WAAROM?

lijks een gedeelte uit de Bijbel
 in Heere en Heiland mij daarin
 (Joh. 5:39);
 daardoor God, de Heere Jezus en de
 Geest beter leer kennen;
 daardoor mijn leven gecorrigeerd
 (Tim. 3:16 e.v.);
 t mij kan weerhouden van zonde
 9);
 daardoor innerlijk groei
 :23);
 t een kenmerk van een echte volge-
 de Heere Jezus is (Joh. 8:31);
 Bijbel het geïnspireerde, bindende
 n God is;
 in geloof op de Bijbel
 rd is;
 t een bron van troost, bemoediging,
 iging en onderwijs is.
 niet compleet. Vul hem gerust

ll Publishing
 auteur van
 n 45 miljoen
 oest LaHaye
 ces had gehad: het

t wij in de eindtijd
 mt ...?

anders? 'Maar
 eperkt is ... Zij die
 ie van deze wereld
 ruiken. Immers, de
 'bij' (1 Kor. 7:29-31).

Geestelijk
 'roggebrood'

Heb zout in uzelf en
 leef met elkaar in
 vrede (Mark. 9:50).
 Laat uw woord altijd
 aangenaam zijn,
 met zout smakelijk
 gemaakt (Kol. 4:6).

**Jezus Christus zegt: 'Ik ben het Brood des levens;
 wie tot Mij komt, zal beslist geen honger hebben, en wie in
 Mij gelooft, zal nooit meer dorst hebben'** (Joh. 6:35).
 Zou dat niet iets zijn: nooit meer honger en dorst? Hier spreekt
 de Heere Jezus niet over de 'honger van de maag', maar over
 honger en dorst van de ziel. Alles waarnaar de mens het meest
 verlangt – vrede, vergeving, vreugde, liefde, een zinvol leven,
 hoop voor de toekomst – vind je alleen bij de Heere Jezus.

Veel maatschappelijke verschijnselen, zoals drugsgebruik,
 alcoholmisbruik, zelfmoordpogingen van jonge mensen,
 sociale subculturen (punks, skinheads etc.), zijn extreme uit-
 drukingsvormen van de noodkreet van hongerige en dorstige
 zielen. Maar er is een antwoord op deze honger van de ziel:
 het 'ware brood uit de hemel' (Joh. 6:32). Bij de Heere Jezus
 komen, in Hem geloven, dat stilt de honger. En niet tijdelijk
 maar voor altijd.
 De Heere Jezus is het 'ware', het echte Brood. Geen surrogaat
 – daarvan is er genoeg in deze wereld. Is de Heere Jezus ook
 voor jou persoonlijk 'het Brood van je leven' geworden? Zo
 niet, grijp dan je kans om bij Hem te komen. Waarom zou je
 nog langer 'honger' willen lijden?
 En als je Hem al wél zo kent, wees dan telkens opnieuw dank-
 baar voor onze Heere, het Brood uit de hemel!

Bijbelstudie

Het Evangelie naar Lukas

'Jezus nam toe in wijsheid en in grootte en in genade bij God en de mensen' (Luk. 2:52). 'Zij betuigden Hem allen hun instemming en verwonderden zich over de woorden van genade die uit Zijn mond kwamen' (Luk. 4:22).

Het Evangelie naar Lukas laat ons de Heere Jezus zien als de ware en volkomen Mens. Maar het toont ons ook de genade die Hij naar de mensen bracht. Want God wilde de mensen de eeuwige redding in de Heere Jezus aanbieden. En deze redding had niet alleen tot doel dat mensen met God verzoend zouden worden, maar het zou ook het hart van de mens met vreugde moeten vullen.

De Mens Jezus Christus

Alles wat het Mens-zijn van de Heere Jezus onderstreept, wordt in dit evangelie uitvoerig behandeld. Zo worden we diepgaand meegenomen naar de geboorte van onze Heere, Die werd geboren uit een vrouw – wat Zijn mens-zijn op een indrukwekkende manier bewijst. Alleen in Lukas vinden we de verwijzing naar de kribbe. En ook hier wordt ons een kort kijkje gegeven in de jeugd van onze Heiland. Ook in die tijd was de Heere Jezus volmaakt: 'Hij was hun (Zijn ouders) onderdanig' (Luk. 2:51).

Lukas behandelt vooral de afhankelijkheid van de Heere Jezus in Zijn dienst aan God. Zo vinden we in zijn verslag gebeden van de Heere die wij in de andere evangeliën niet vinden. Dit intensieve gebedsleven maakt duidelijk dat de Heere dat deed wat een mens moest doen: Zich volledig richten op de wil van God en Hem in alles eren. Ook de innerlijke gevoelens en Zijn nood over de aanstaande kruisiging en het verzoenend lijden vinden we in geen evangelie zo uitvoerig beschreven als bij Lukas. We lezen over Zijn gebed in de hof van Gethsémané, zo intens dat zelfs een engel kwam om Hem te versterken. 'En Zijn zweet werd als grote druppels bloed, die op de aarde neervielen' (Luk. 22:44). De Heere Jezus heeft juist als Mens ten diep-

ste ondervonden dat de dood en het sterven iets verschrikkelijks zijn.

Hij was werkelijk 'een Man van smarten, bekend met ziekte' (Jes. 53:3). Ook het laatste hoofdstuk van deze evangelist maakt Christus' Mensheid duidelijk. Na de opstanding houdt Hij zich bezig met de zorgen en noden van de Zijnen en verschijnt meer dan eens aan hen om hen te troosten en te vermanen. Zelfs Zijn hemelvaart is niet om hen verdrietig te stemmen, maar om hun vreugde te schenken.

Ons wordt daarmee een kijkje gegund in de heerlijke Persoon van de Heere Jezus, die wij in onze gedachten moeilijk kunnen verenigen met het feit dat Hij tegelijkertijd God is – omdat wij mensen zijn en blijven. Daarmee wordt de uitspraak van de Heere bevestigd: 'Niemand weet Wie de Zoon is dan de Vader' (Luk. 10:22). Want wie zou kunnen begrijpen dat Degene Die tegelijk de eeuwige God is, Die alles al van tevoren weet, bestuurt en toelaat, tegelijk als Mens nog in wijsheid kan toenemen? Het is volkomen duidelijk dat deze uitspraak alleen op de menselijke capaciteiten van de Heere Jezus betrekking heeft. Maar dit vers maakt ons duidelijk hoezeer de Heere Jezus werkelijk Mens geweest is. En Hij zal het tot in alle eeuwigheid blijven!

Jezus Christus – vol van genade, vreugde brengend

Het Lukasevangelie laat ons ook de komst van onze Redder in genade zien. Paulus schrijft er ook over: 'Maar toen de goedertierenheid van God, onze Heiland, en Zijn liefde tot de mensen verschenen is, heeft Hij ons behouden' (Tit. 3:4). Begrippen als genade, barmhartig (-heid) enz. komen in dit evangelie bijvoorbeeld meer dan 28 keer voor. Zo wordt Maria door de engel Gabriël een 'begenadigde' genoemd (Luk. 1:28). Ook de grijze Simeon en de bejaarde Anna verheugen zich, als ze de genade ontvangen om de Heere Jezus te zien. De bekering van 'de verloren zoon' (Luk. 15), van de tollenaar (Luk. 18) en van Zacheüs (Luk. 19) zijn eveneens bewijzen van de genade en barmhartigheid die met de komst van de Heere zijn getoond.

Lukas brengt echter ook vreugde. Weliswaar begint het evangelie met een persoon (Zacharias) die stom was en niet in staat was om God te loven. Maar Elisabeth, de vrouw van Zacharias, en ook Maria, de moeder van Jezus, zijn al vol van vreugde en lofprijzing. Dat gaat door bij de engelen en vervolgens de herders, die zich verbazen over de geboorte van de Heere. En steeds weer lezen we over de blijdschap die vele mensen overweldigt die met de Heere Jezus in aanraking komen.

Het hoogtepunt van deze blijdschap vinden we aan het eind van het evangelie. Eigenlijk zou je verwachten dat de discipelen verdrietig waren, omdat Hij niet meer bij hen was. Maar het tegendeel is het geval. 'En zij aanbaden Hem en keerden terug naar Jeruzalem met grote blijdschap. En zij waren voortdurend in de tempel, terwijl ze God loofden en dankten' (Luk. 24:52 e.v.). Zo veranderde de goedheid van God, door het werk van de Heere Jezus, mensen. Dat leidt ook vandaag nog tot echte vreugde.⁴

Auteur en structuur van het Evangelie naar Lukas

Lukas heeft het langste van de vier evangeliën geschreven. Hij zelf was – evenals Markus – niet één van de twaalf discipelen van de Heere, maar een wegbereider van Paulus. Net als bij de andere evangeliën wordt de auteur niet genoemd. Toch is hij vanaf het begin erkend als schrijver van het Lukasevangelie en de Handelingen van de apostelen. Hij wordt vaak genoemd in Handelingen en in de brieven van de apostel Paulus. Lukas was arts (Kol. 4:14) en geen Jood.⁵ Daarmee is hij naar alle waarschijnlijkheid de enige schrijver in de Bijbel die geen Jood was.

Door zijn beroep was Lukas uitermate geschikt om de Heere Jezus als Mens te beschrijven. Want wie zou duidelijker kunnen maken dat Christus echt Mens is dan een arts tot wiens normale werkzaamheden het behoort om mensen in hun lichamelijke noden te helpen?! Paulus duidt Lukas aan als 'de geliefde' arts. Blijkbaar kon Lukas zich goed in iemand inleven. Hij bleef ook tot het laatst bij Paulus – vermoedelijk tot z'n martelaarsdood.

In verband met de beschrijving van het leven van onze Heere in Filippi 2 zou men in Lukas de volgende vier grote gedeelten kunnen onderscheiden:

1. Lukas 1 en 2: Christus Jezus, Die, hoewel Hij in de gestalte van God was, het niet als roef beschouwd heeft aan God gelijk te zijn, maar Zichzelf ontledigd heeft door de gestalte van een slaaf aan te nemen en aan de mensen gelijk te worden.
2. Lukas 3-19:28: Christus Jezus, Die Zichzelf vernedert door Mens te worden.
3. Lukas 19:29-23:49: Christus Jezus, Die gehoorzaam werd tot de dood, ja, tot de dood aan het kruis.

⁴ Dit aspect wordt onderstreept doordat de woorden 'verheerlijken' of 'eren' bij acht gelegenheden voorkomen, als uitdrukking van blijdschap: 2:20; 4:15; 5:25; 7:16; 13:13; 17:15; 18:43; 23:47.

⁵ In elk geval wordt hij bij de opsomming van broeders in Kolosse 4:11 en 14 niet samen met de Joden genoemd, maar na Demas. Daaruit is geconcludeerd dat hij een Christen uit de heidenvolken was. Ook zijn naam is van Griekse oorsprong.

4. Lukas 23:50-24:53: Daarom heeft God Hem ook uitermate verhoogd en Hem de Naam boven elke Naam gegeven.⁶

Het citaat van Lukas bij Paulus

Het is de moeite waard een paar speciale dingen na te gaan in het Evangelie naar Lukas. Eén daarvan is dat Paulus een vers uit dit Bijbelboek aanhaalt. Terwijl alle andere citaten uit het Oude Testament afkomstig zijn, heeft God ervoor gezorgd dat door dit aanhalen van een woord uit het Nieuwe Testament ook de inspiratie van dit deel van de Bijbel op deze manier bevestigd werd. De apostel Paulus citeert in 1 Timotheüs 5:18 woorden uit Lukas 10:7: 'Want de Schrift zegt: De arbeider is zijn loon waard'. Daarmee stelt de Geest van God het Nieuwe Testament op hetzelfde niveau als het Oude Testament. Hij verhindert dat de mens kan tornen aan het gezag van het hele Woord. Tegelijk maakt deze aanhaling duidelijk dat het Lukasevangelie – in tegenstelling tot veel geluiden uit de Bijbelkritiek – al heel vroeg geschreven is. God waakt over Zijn Woord.

De 'Zoon des mensen'

Omdat Lukas de Heere Jezus vooral in Zijn wezen als Mens beschrijft, verwondert het ons niet dat hij vaak over de 'Zoon des mensen' schrijft.⁷ De tekst die de kern aangeeft van dit evangelie luidt: 'De Zoon des mensen is gekomen om te zoeken en te behouden wat verloren is' (Luk. 19:10). Allereerst is het opvallend dat het alleen de Heere Zelf is Die over Zichzelf als de Zoon des mensen spreekt. Niemand anders in de evangeliën gebruikt deze titel voor Hem.⁸

Waarover gaat deze titel? Allereerst verwijst deze uitdrukking ons conform Psalm 8 en Daniël 7 op de machtige Heerser, de Messias.

Deze verwijzing naar de macht en overheersing kan ook weer terug gevonden worden in de evangeliën (Joh. 5). Verder onderscheidt de Heere Jezus Zich door deze titel van Adam. Terwijl Adam als volwassen man geschapen werd – hij was mens, maar niet de Zoon des mensen – werd de Heere Jezus in deze wereld geboren. Hij is volkomen Mens en tegelijkertijd volmaakt Mens. Maar deze titel zegt natuurlijk nog veel meer. 'Zoon des mensen' drukt uit dat de Zoon van God waarachtig Mens werd om ons te redden, omdat wij verloren waren. Door deze aanduiding staat de Heere er Zelf op dat Hij echt en volledig Mens is.

Wij vinden de Naam 'Zoon des mensen' zowel in verband met Zijn lijden als met Zijn verheerlijking na Zijn dood. Steeds weer heeft de Heere aan Zijn discipelen duidelijk gemaakt dat de 'Zoon des mensen' verworpen zou worden en dat Hij moest lijden en sterven. Daarmee wordt deze uitdrukking verbonden met Zijn verwerping als de door God gezonden Mens. Tegelijk verbindt de Heere Jezus de 'Zoon des mensen' direct met het werk van verlossing.

Maar God vindt het ook belangrijk dat de Opgestane, de verheerlijkte Heere Jezus Christus, Mens is en blijft. Daarom zullen de mensen de Zoon des mensen zien, zoals Hij in de toekomst samen met de

⁶ Ook een andere indeling is zinvol: tot Lukas 9:50 vinden we de komst van de Heere op deze aarde en Zijn dienst. Daarna lezen we echter dat Hij Zijn aangezicht richtte om naar Jeruzalem te gaan (9:51), om daar te sterven, uit de dood op te staan en vervolgens verheerlijkt op te varen naar de hemel.

⁷ Dat ook Johannes in enkele teksten spreekt over de 'Zoon des mensen', maakt duidelijk dat God Zich in de afzonderlijke evangeliën niet beperkt tot de weergave van maar één enkel aspect van Christus' heerlijkheid, maar erop let dat ook andere kanten van die glorie telkens opnieuw naar voren komen.

⁸ De uitdrukking 'Zoon des mensen' komt in het NT buiten de evangeliën nog drie keer voor. Stefanus zegt in Handelingen 7:56 tegen zijn joodse toehoorders dat hij de Zoon des mensen ziet staan aan Gods rechterhand. Ook Johannes spreekt in de Openbaring twee keer over de Zoon des mensen (1:13; 14:14). Het schijnt dat mensen Hem pas na Zijn opstanding hebben beschouwd als de Zoon des mensen en Hem misschien toen ook pas als zodanig konden herkennen.

gelovigen weer op deze aarde zal komen (Hand. 1:11).

Gelijkenissen en gebeurtenissen die alleen Lukas vermeldt

Een bepaalde reeks gelijkenissen en gebeurtenissen die kinderen vaak thuis al of op de zondagschool leren, vinden we uitsluitend in het Lukasevangelie. Nu ga ik alleen op opvallende gedeelten in.⁹

De aankondiging van de geboorte aan Maria

Alleen Lukas vertelt ons over de aankondiging van de geboorte van Johannes de Doper aan Zacharias en van de geboorte van de Heere Jezus aan Maria. Ook de gebeurtenissen die verband houden met deze aankondigingen, vinden we uitsluitend bij Lukas. Past het niet heel erg goed bij de beschrijving van de 'Mens Jezus' dat er verslag gedaan wordt van gebeurtenissen die met Zijn geboorte verband hielden – zwangerschap, de weg van Maria en Jozef naar Bethlehem enz.?

De jeugd van de Heere

Wij vinden in de Bijbel vrijwel geen mededelingen over de jeugd van onze Heere. Maar Lukas vertelt wel over een gebeurtenis die zich in Zijn jeugd heeft afgespeeld. Iedere volwassen persoon heeft een jeugd gehad. Ook de Mens Christus Jezus!

De uitzending van de zeventig discipelen

Terwijl de eerste uitzending van de twaalf discipelen en apostelen zowel door Mattheüs en Markus als door Lukas meegedeeld wordt, schrijft alleen Lukas over de uitzending van de zeventig discipelen (Luk. 10:1-24). Opmerkelijk is dat er niet gezegd wordt waar de Heere Jezus de discipelen naartoe stuurt. Daarmee wordt de onbeperkte opdracht verduidelijkt. Terwijl wij in Mattheüs steeds weer de bood-

schap aan de Joden lezen, is het werk van de Zoon des mensen bedoeld voor de hele wereld.

De barmhartige Samaritaan

Deze bekende gelijkenis vinden we alleen bij Lukas (Luk. 10:25-37). Het vergelijkt de liefde en de zorgvuldigheid van de Samaritaan, die de man helpt die door de rovers is overvallen, met de liefde en zorgvuldigheid van de Heere Jezus. Die ons uit de hand van de satan bevrijd heeft en ons met liefde en zorgvuldigheid geneest en ons voorziet van de bescherming van de Heilige Geest. Trouwens: het grootste deel van het verslag van Lukas in de hoofdstukken 10-18 staat in geen enkel ander evangelie.

De gelijkenis van de grote maaltijd

Deze gelijkenis (Luk. 14:16-24) laat zien welke uitwerking de Goddelijke genade op onwaardige mensen heeft. 'De heilbrengende genade van God is verschenen aan alle mensen' (Tit. 2:11). Israël was uitgenodigd, maar had geen interesse in deze uitnodiging getoond.

De rijke man en de arme Lazarus

Deze gelijkenis sluit aan bij de eveneens alleen door Lukas opgeschreven gelijkenis over de onrechtvaardige rentmeester (16:1-31). De Heere Jezus leert ons hier om niet op aards bezit te vertrouwen en om nu te leven met de ogen gericht op de eeuwigheid.

De genezing van de tien melaatsen

De Heere Jezus geneest tien melaatse mensen (17:11-19). Ze moeten zich dan aan de priester tonen, maar slechts één keert naar de Heere Jezus terug om Hem te bedanken en zich voor Hem neer te werpen. Alleen de gelovige doorziet waar de oorzaak van de genezing ligt en keert terug om de Redder te verheerlijken.

⁹ Voor belangstellende lezers verwijs ik graag naar het boek Hij heeft onder ons gewoond van Cor Bruins. Het is uitverkocht, maar tweedehands wellicht nog bij de uitgever te krijgen.

De farizeeër en de tollenaar

Wie kent niet deze beide tegengestelde gebeden die door de farizeeër en de tollenaar uitgesproken worden (18:9-14)? Om door God aangenomen te worden, zijn berouw, zelfveroordeling en omkeer nodig.

De bekering van Zacheüs

Ook deze gebeurtenis laat zien hoe mensen zijn die de Heere Jezus volgen (19:1-10). Het zijn zondaren, die de Heere Jezus uitgekozen heeft om Zijn discipelen te worden. En juist voor zulke discipelen is Christus gestorven. De Zoon des mensen heeft ze gezocht en gevonden, maar ook in hun harten gaf Hij een moment waarop ze Hem gezocht hebben (19:3).

De 14 (2x7) gebeden van de Heere in Lukas

1. Lukas 3:21: 'Het gebeurde toen al het volk gedoopt was, en Jezus ook gedoopt was en aan het bidden was, dat de hemel geopend werd'. Alleen in Lukas vinden we dit gebed naar aanleiding van de doop van de Heere – vóór Zijn openbare optreden. Daarmee laat Hij van het begin af zien dat Hij die afhankelijke en nederige Persoon is Die Zich 'elke morgen het oor laat wekken' (Jes. 50:4).

2. Lukas 5:16: 'Maar Hij vertrok naar de woestijnen en bad daar'. Het tweede gebed komt na de eerste periode waarin wonderen werden verricht. Het staat tussen twee geweldige wonderen in die Zijn dienst op een heel bijzondere manier kenmerkten. Zoals Hij echt God is, zo was Hij ook volkomen Mens, Die niet alleen de wet volledig naleefde, maar ook in volledige afhankelijkheid van God leefde – ook en juist als Hij wonderen verrichtte. Daaraan zien we dat gebed en dienst helemaal bij elkaar horen.

3. Lukas 6:12: 'Het gebeurde in die dagen dat Hij naar buiten ging, naar de berg, om te bidden; en Hij bleef heel de nacht in

gebed tot God'. De mensen overlegden in deze tijd hoe ze de Heere Jezus zouden kunnen ombrengen. En tegelijkertijd stond Hem een heel belangrijke taak te wachten: het kiezen van de discipelen. Voor deze taak neemt de Heere een heel nacht de tijd om te bidden. Wij mogen ervan uitgaan dat de discipelen ieder afzonderlijk een plekje in het hart van de Heere hadden: Petrus, Johannes, Jakobus, Andreas, Mattheüs, Philippus ... De Heere zal ook vooral aan Judas gedacht hebben: welke gevoelens zou Hij voor de Vader uitgesproken hebben, toen Hij met Hem over Judas sprak?

4. Lukas 9:16¹⁰: 'Nadat Hij de vijf broden en de twee vissen genomen had, keek Hij op naar de hemel, en Hij zegende ze, brak ze en gaf ze aan de discipelen om aan de menigte voor te zetten'. Uit dit vers kunnen we leren dat ook de Heere Jezus voor het eten dankte. Hij Zelf is de Schepper (Kol. 1:16). Alle dingen zijn niet alleen van Hem, maar ook voor Hem, tot Zijn persoonlijke vreugde geschapen. Maar wanneer Hij eten tot Zich neemt, en zelfs als Hij het aan anderen uitdeelt, dan dankt Hij er God voor in het gebed.

5. Lukas 9:18: 'Het gebeurde, toen Hij in persoonlijk gebed was, dat de discipelen in Zijn nabijheid waren'. De Heere Jezus bad alleen; dat is ook voor ons een voorbeeld. Na grote wonderdaden ging Hij altijd weer terug naar de stilte. De Heere Jezus wist wat Hem nu te wachten stond: de geweldige belijdenis van Petrus dat Hij de Zoon van de levende God is. En de Heere wist ook dat Hij met het oog daarop Zijn lijden zou aankondigen.

6. Lukas 9:28: 'Het gebeurde ongeveer acht dagen na deze woorden dat Hij Petrus en Johannes en Jakobus meenam en de berg opklom om te bidden'. Alleen Lukas beschrijft hoe de Heere Jezus de zogenoemde 'Berg der verheerlijking' opging om te bidden.

¹⁰ Hier wil ik er graag op wijzen dat in 7 van de 14 Bijbelteksten waarin over de gebeden van de Heere Jezus wordt gesproken, hetzelfde Griekse woord voor 'bidden' wordt gebruikt: 3:21; 5:16; 6:12; 9:18; 9:28; 11:1; 22:41.

Deze scène laat ons in 'zakformaat' zien wat in het Duizendjarige Vrederijk werkelijkheid zal zijn: de Heere Jezus zal als Heere en Koning erkend worden en regeren te midden van hemelse en aardse gelovigen, die Zijn heerlijkheid aanschouwen. Je kunt bij deze tekst echter ook denken aan Psalm 110: de Heere mocht tijdens Zijn weg vol lijden op deze aarde uit de verfrissende beek drinken die God Hem schonk.

7. Lukas 10:21: 'Op dat moment verheugde Jezus Zich in de geest en zei: Ik dank U, Vader, Heere van de hemel en van de aarde, dat U deze dingen voor wijzen en verstandigen verborgen hebt, en ze aan jonge kinderen hebt geopenbaard. Ja, Vader, want zo was het Uw welbehagen'. Hier hebben we een heel verheven gebed van onze Heere voor ons. Juist in een situatie waarin de discipelen laten zien dat ze de Heere Jezus niet echt kenden, bekrachtigt de Heere in aansluiting op Zijn gebed zelfs de onmogelijkheid voor mensen Hem werkelijk te kennen (10:22). Dan brengt Hij een hemelse vreugde tot uiting die Hem met Zijn Vader verbond. Zouden wij ook maar iets van die overweldigende vreugde kunnen begrijpen?

8. Lukas 11:1: 'Het gebeurde, toen Hij ergens aan het bidden was, dat één van Zijn discipelen tegen Hem zei, toen Hij ophield: Heere, leer ons bidden'. Wanneer de mensen aan de voeten van de Heere zaten om het Woord te horen, liet Hij zien dat bij het lezen van het Woord ook het gebed hoort. Het Goddelijke Woord zorgt dat onze ziel de Heere Jezus leert kennen, zoals het gebed ons hart naar Hem toe leidt; naar Hem Die ons barmhartigheid betoond heeft. De discipelen voelden dat ze het gebed nodig hadden. En ze wisten niet hoe ze moesten bidden. Zo gaat het tenslotte met ons allemaal, maar vooral met onze kinderen. En ook hun of andere

mensen die tot geloof komen, mogen wij bijbrengen hoe en wat we moeten bidden.¹¹

9. Lukas 22:17: 'Nadat Hij een drinkbeker genomen had en gedankt had, zei Hij: Neem deze en deel hem onder elkaar'. Ook bij de instelling van het Avondmaal lezen wij dat de Heere Jezus de Vader dankte voor de maaltijd. Het valt op dat het een heel eenvoudige dankzegging is. Waarvoor dankte de Heere? Voor het brood en de beker. En tegelijk symboliseert deze maaltijd Zijn sterven. Wat een dankzegging van de Heere!

10. Lukas 22:32: 'Simon, Simon, zie, de satan heeft u allen opgeëist om te ziften als de tarwe. Maar Ik heb voor u gebeden dat uw geloof niet ophoudt'. We vinden hier het gebed voor Petrus, die ieder zelfvertrouwen moest opgeven. Wij kennen de Heere Jezus als Hogepriester (Hebr. 7:25 e.v.) en Voorspraak (1 Joh. 2:1 e.v.). Precies die bezigheid oefent de Heere Jezus hier uit. Hier begint het werk van de Heere aan de ziel van Petrus al: vóór de eigenlijke val. Dan vinden we de aankondiging dat hij Christus verloochenen zou; vervolgens de blik in de ogen van Petrus; dan het persoonlijk in orde maken onder vier ogen en tenslotte het openlijke herstel voor de ogen van alle discipelen.

11. Lukas 22:41: 'Hij verwijderde Zich van hen ongeveer een steenworp afstand, knielde neer en bad: Vader, als U wilt, neem deze drinkbeker van Mij weg; maar laat niet Mijn wil, maar de Uwe gebeuren'. Dit gebed is in zijn soort uniek, omdat het de wil van de Heere en die van de Vader van elkaar onderscheidt. Bij dit gebed in Gethsémané legt de Heere al de komende nood van het kruis en het verzoeningswerk voor God neer. Het gaat om een zaak waarin de Heere Jezus uniek is. Hierin is Hij niet meer ons voorbeeld, hoewel je het natuurlijk ook op ons zou kunnen toepassen. Wij treffen de Heere Jezus aan, Die

¹¹ Uit deze tekst leren wij het interessante feit dat ook Johannes, de voorloper van de Heere Jezus, zijn eigen discipelen leerde bidden. Dat onderstreept de grote betekenis van het gebed voor discipelen uit alle tijden.

de discipelen oproept te bidden. Er wordt echter alleen over Hem verteld dat Hij een gebed uitgesprak. En hoewel het vreselijke werk aan het kruis Hem nog te wachten stond, noemde Hij God in het gebed vertrouwelijk Zijn Vader.

12. Lukas 23:34: 'Jezus zei: Vader, vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen'. Dat is de eerste van de zeven 'kruiswoorden' van de Heere. En dit is een gebed. Terwijl de Heere in Zijn gebed, dat het middelste van de zeven kruiswoorden is, tot 'God' bidt ('Mijn God, Mijn God, waarom hebt U Mij verlaten?'), spreekt Hij in de eerste en in de laatste kruiswoorden tot Zijn Vader. En weer denkt Hij hier alleen aan anderen, niet aan Zichzelf!

13. Lukas 23:46: 'Jezus riep met luide stem en zei: Vader, in Uw handen beveel Ik Mijn geest. En toen Hij dat gezegd had, gaf Hij de geest'. Dit is het laatste woord van de Heere aan het kruis. En ook hier spreekt de Heere Jezus weer tot de Vader. Het toont Zijn onwankelbare vertrouwen in de Vader. En het toont de dood van de Mens Die eeuwig Mens zal blijven.

14. Lukas 24:30: 'Het gebeurde, toen Hij met hen aan tafel aanlag, dat Hij het brood nam en het zegende. En toen Hij het gebroken had, gaf Hij het aan hen. En hun ogen werden geopend, en zij herkenden Hem'.

Hoewel de Heere Jezus Zich in het huis van de Emmaüsgangers bevond en dus Gast was, was Hij tegelijkertijd de Gastheer. Hij was het Die God voor de maaltijd dankte. Hoe vaak heeft Hij tijdens Zijn leven gedankt voor maaltijden? Wij weten het niet. Maar Zijn discipelen kenden Zijn dankgebeden zo goed, dat de beide Emmaüsgangers Hem aan Zijn gebed herkenden. Op een bepaalde manier herkennen we de Heere aan Zijn gebeden.

Er is niets mooiers dan zich met de Heere Jezus bezig te houden. En het is een mooie taak voor ons allemaal om Hem in

het Evangelie naar Lukas te zien – en Hem dan te prijzen en te aanbidden.

Vragen voor persoonlijke Bijbelstudie

- Wie heeft dit evangelie geschreven? Waarom heeft God juist hem uitgekozen?
- Vanuit welk gezichtspunt wordt de Heere Jezus in dit evangelie getoond? Zoek voorbeelden!
- De Heere Jezus wordt in elk evangelie niet uitsluitend vanuit één enkel gezichtspunt bekeken. Waar kunnen we Hem in het Evangelie naar Lukas als Zoon van God, als Koning, als Dienstknecht en als Profeet zien?
- Welke structuur heeft dit evangelie? Waarom deze structuur?
- De offerdood van de Heere Jezus en de offers in Leviticus 1-5 hebben overeenkomsten met elkaar. Welke vallen vooral op?
- De evangeliën in het Nieuwe Testament laten soms een min of meer direct verband zien met andere boeken/brieven in het Nieuwe Testament. Welke boeken hebben speciaal betrekking op het Lukasevangelie?
- In elk evangelie worden ook de discipelen van de Heere vanuit een speciaal perspectief gezien. Welk perspectief is dat in het Lukasevangelie?
- Waarom treffen we juist in het Lukasevangelie zo veel gebeden van de Heere aan?
- Er staat in het Evangelie naar Lukas een reeks gelijkenissen en verslagen die in geen ander evangelie voorkomen. Waarom passen ze juist zo goed in dit evangelie?

Manuel Seibel

Jong – en tóch een voorbeeld?

Met deze uitdaging wordt een jonge man in de Bijbel geconfronteerd – en hij nam de uitdaging aan. Het was Timotheüs, de medewerker van de apostel Paulus. Van hem wordt gezegd in 1 Timotheüs 4:12:

‘Laat niemand u minachten vanwege uw jeugdige leeftijd, maar wees een voorbeeld voor de gelovigen in woord, in wandel, in liefde, in geest, in geloof en in reinheid’.

Deze uitdaging geldt ook voor ons, voor jou en mij. Ook als wij geen speciale opdracht hebben zoals Timotheüs, moeten we toch allemaal een voorbeeld zijn voor onze omgeving.

Een jongeman

Timotheüs wordt in dit gedeelte tot de jeugd gerekend. Al naargelang het perspectief vanwaaruit wij naar iemand kijken, vinden we hem jong of oud. Eén ding is wel duidelijk: Timotheüs was geen tiener meer, maar ook geen ‘oude broeder’. In het Romeinse Rijk rekende men een man tot de jeugd, zolang hij nog een geschikte leeftijd had om militair te zijn, en dat was tot een leeftijd van 40 jaar. Men schat dat Timotheüs zo’n 35 jaar was, toen Paulus hem schreef.

Toch is de mededeling aan Timotheüs voor ons allemaal belangrijk, of wij nu op tienerleeftijd zijn, pubers zijn of naar de middelbare leeftijd lopen of zelfs al ouder zijn. We moeten ons zo gedragen dat niemand

reden heeft om met de vinger naar ons te wijzen. En dat doen we, doordat we een voorbeeld onder de gelovigen willen zijn.

Een voorbeeld onder de gelovigen

Timotheüs moest ondanks zijn betrekkelijk jonge leeftijd anderen de juiste weg wijzen. Dat kon hij alleen doen, als hij zelf een weg ging waarop anderen hem konden volgen. Mensen die hem zagen, moesten aan zijn gedrag iets zien wat men van een gelovige kon verwachten. Zo kon hij voorkomen dat anderen terecht met minachting op hem neer zouden zien.

Wie de Heere Jezus als zijn persoonlijke Redder in geloof heeft aangenomen, is een gelovige. Een gelovige is echter ook iemand, die in zijn dagelijkse leven op de Heere Jezus vertrouwt. Iemand die zijn leven niet in zijn eigen handen neemt en naar het motto leeft: ‘Ik red mezelf wel’. Gelovig zijn drukt dus ook iets uit van het vertrouwen dat wij in onze Heere hebben.

Van zo'n gelovige kun je iets anders verwachten dan van iemand die de Heere Jezus niet kent. En juist daarop doelt dat wat de apostel Paulus tegen Timotheüs zei: hij moest in zijn leven een 'voorbeeld' zijn van wat men van een gelovige verwacht.¹²

Een hoge maatstaf

Misschien denk je nu: dat is wel een erg hoge meetlat. Hoe moet ik nou als jonge Christen een voorbeeld van de gelovigen zijn? Dat is toch onmogelijk!

Echt? Ik denk van niet! We redden dat natuurlijk niet in eigen kracht. Maar met hulp van de Heere is het mogelijk. Hij is Zelf voor zo'n leven het volmaakte Voorbeeld. Toen Hij op aarde was, heeft Hij tot Zijn discipelen gezegd: 'Leer van Mij' (Matt. 11:29). Wanneer wij deze hoge meetlat willen bereiken, moeten we een heel nauwe band met onze Heere hebben. We moeten zien hoe Hij geleefd heeft, hoe Hij gewerkt heeft, hoe Hij gesproken heeft, hoe Hij gereageerd heeft enz. Alleen vanuit de gemeenschap met Hem kunnen wij een voorbeeld van de gelovigen zijn.

IN DETAILS

Nu wordt het concreet. Paulus somt vijf punten op waarom het gaat. Vooraan staan 'woord' en 'wandel'. Daarmee wordt het hele leven van een Christen beschreven, zoals het naar buiten toe te zien is. We zouden ook kunnen zeggen: het gaat om ons spreken en ons doen. Daarna worden er nog drie eigenschappen genoemd die je weliswaar niet op het eerste gezicht van buitenaf kunt herkennen, maar die toch in het leven van een mens vrucht zullen dragen.

➤ In woord: daarmee wordt ons openlijke en persoonlijke spreken bedoeld. Het gaat er heel concreet om wat wij zeggen. Een Christen moet anders spreken dan de mensen om hem heen.

Veel Bijbelteksten in het Oude en Nieuwe Testament roepen ons op om voorzichtig te zijn met onze mond. Jakobus gebruikt bijna een heel hoofdstuk voor dit belangrijke onderwerp (lees Jak. 3 maar). Er zijn dingen in het leven die we terug kunnen draaien. Een onbedachtzaam gesproken woord niet! Daarover moeten we inderdaad zorgvuldig nadenken.

➤ In wandel: met dit niet meer zo gebruikelijke woord beschrijft de Bijbel onze hele levensstijl, de manier waarop wij leven en hoe we ons gedragen. Daarbij gaat het zowel om het gedrag in het openbaar als op privéterrein. Onze levenswandel zou moeten overeenstemmen met de waardigheid van onze roeping (lees Ef. 4:1). Hij zou moeten passen bij de waardigheid van onze Heere (lees Kol. 1:10). En onze levenswandel zou met de waardigheid van onze God moeten overeenstemmen (lees 1 Thess. 2:12).

➤ In liefde: nu gaat het om de motieven voor ons spreken en handelen. De liefde van God is uitgegoten in onze harten. Wij zijn blij dat God van ons houdt. Maar is de liefde ook werkzaam in ons? Handelen en spreken wij, omdat wij onze medebroeders en -zusters liefhebben? In 1 Korinthe 13 neemt Paulus veel tijd om over de liefde te schrijven (lees ook dit hoofdstuk in alle rust en biddend door). De Heere Jezus heeft altijd uit liefde gehandeld. Van Hem mogen wij en moeten wij leren.

¹² Letterlijk staat er in de grondtekst niet 'Wees een voorbeeld voor de gelovigen', maar 'Wees een voorbeeld van de gelovigen' – dus van wie en wat gelovigen zijn. Timotheüs moest als het ware een 'modelgelovige' zijn. Wie dat is, is daardoor automatisch ook een voorbeeld voor de gelovigen, maar dat lijkt hier niet de eerste gedachte te zijn.

► In geloof: Paulus spreekt nu niet over het geloof dat ons redt, maar over het vertrouwen dat wij in ons dagelijks leven in de Heere Jezus moeten hebben. Dit vertrouwen kunnen mensen natuurlijk niet direct zien, maar het uit zich in onze reacties op onverwachte en ook vervelende dingen, die ons in het dagelijks leven kunnen overkomen (ziekte, moeilijkheden op school, problemen op het werk, een computercrash, een ongeluk enz.). Raken wij makkelijk uit ons evenwicht? Verliezen wij snel de moed? Of laten wij door onze reactie zien dat wij de dingen samen met onze Heere bespreken en proberen ze uit Zijn hand te aanvaarden?

► In reinheid: het verband maakt duidelijk dat het hier niet – in ieder geval niet in de eerste plaats en uitsluitend – gaat om het vermijden van zonde. Natuurlijk wil God dat wij – juist als we jong zijn – onze weg in reinheid gaan en voor elke verontreiniging door zonde op onze hoede zijn. Maar hier gaat het om nog meer. Hier wordt de zuiverheid van de motieven van ons spreken en ons handelen bedoeld. Reinheid laat ook de echtheid en oprechtheid van liefde en geloof zien. Wat wij ook doen, het dient altijd uit

zuivere motieven te gebeuren en niet met een of andere achterliggende gedachte verbonden zijn.

Het Bijbelwoord waarmee wij ons nu beziggehouden hebben, is ongeveer tweeduizend jaar oud. Heeft het ingeboet aan actualiteit? Zeker niet! Wat toen tegen Timotheüs gezegd werd, geldt vandaag ook voor ons: voor jou en mij. Willen wij de uitdaging net als Timotheüs aannemen en een voorbeeld van de gelovigen zijn? Het is zeker de moeite waard!

Ernst August Bremicker

**'Waarmee houdt een jongeman zijn pad
zuiver? Als hij dat bewaart overeenkomstig
Uw woord'**

Psalm 119:9

Even onoplettend – jarenlange ellende: David en Bathseba

Hij was de man naar Gods hart. Degene die God had uitgekozen om koning over Israël te zijn. Iemand die veel ervaring met zijn God had opgedaan. Iemand die heel wat geloofstests had doorstaan. Een geloofsheld. En tóch: ook deze man, David, viel in erge zonden. De Bijbel vermeldt dit om ons te waarschuwen!

Zouden wij de geloofsmoed van David hebben gehad die hij in zo veel situaties in zijn leven getoond heeft? Zouden wij Saul gespaard hebben, als onze vrienden ons aangeraden hadden om hem te doden – omdat Saul immers David vervolgde en wilde ombrengen? Zouden wij echt getreurd hebben om onze vervolger zoals David in 2 Samuël 1? Als zo'n geloofsheld in staat was om een overspeler en moordenaar te worden, dan moeten wij des te meer op onze hoede zijn! Want tot dat wat David gedaan heeft, zijn ook wij in staat. En zo snel als het met David bergafwaarts ging, zo snel kan dat ook bij ons gaan!

Deze weg bergafwaarts had verschillende etappes, die in 2 Samuël 11 beschreven worden.

Weinig slaap ...

Het volk Israël was onder aanvoering van Joab ten oorlog getrokken tegen de Ammonieten. Maar waar was David, die als koning zijn volk uit de slavendienst van zijn vijanden moest bevrijden? In plaats van het volk aan te voeren in de strijd, was hij in Jeruzalem gebleven. En wat deed hij daar? Hij rustte uit! Zo begon het. In het Boek Spreuken worden wij twee keer gewaarschuwd:

'Een beetje slapen, een beetje sluimeren, een beetje liggen met gevouwen handen!

Zo komt uw armoede over u als een wandelaar en uw gebrek als een gewapend man' (Spr. 6:10; 24:33). David rustte uit – misschien maar een beetje. Hij ontmoette toen ook een 'gewapende man' die hem op een zwakke plek kon verwonden. De begeerte van David werd gewekt – omdat David 'een beetje' gerust had.

En wij? Als wij de Heere Jezus niet trouw en vastberaden volgen, als wij niet waakzaam zijn, dan zullen ook wij met zo'n 'gewapende man' te maken krijgen. De duivel zal proberen ons te verleiden (2 Kor. 11:3). Of wij zullen voor het vlees – de zondige natuur in ons – bezwijken (Rom. 7:17 e.v.). Zolang wij met Gods hulp de duivel weerstaan, zal hij van ons vluchten (Jak. 4:7). Zolang wij ons dood houden voor de zonde en door de Geest leven, zullen wij aan de begeerte van het vlees niet toegeven (Gal. 5:16). Maar zodra wij beginnen de dingen wat makkelijker op te nemen en uit te rusten, lopen wij gevaar!

Hij zag ...

Toen David van zijn rustbed opstond, zag hij iets. Hij zag een vrouw die zich baadde. Met deze aanblik wilde de duivel hem lokken. En het is hem gelukt. In David werd de begeerte van het vlees opgewekt. David gaf toe aan deze begeerte! Had hij bij de eerste blik al gezien dat dit een mooie vrouw was? Of heeft hij misschien

een tweede keer gekeken – en daarbij wat nauwkeuriger dan de eerste keer?

De Heere Jezus legde de discipelen in Mattheüs 6:22-23 uit dat het oog de lamp van het lichaam is. Als het oog oprecht is, zal heel het lichaam verlicht zijn; maar als het oog kwaadaardig is, dan zal het lichaam snel het oog volgen. Dan zal heel het lichaam duister zijn. Hoeveel invloed willen wij onze ogen vandaag laten uitoefenen op ons hele lichaam en op ons hele leven? Letten we erop wat onze ogen zien? Welke tijdschriften bekijken wij? Waarvoor gebruiken wij computer en internet? Welke pagina's van de catalogus van een postorderbedrijf of van een vakantiebrochure bekijken wij het meest intensief? Vaak kunnen wij de eerste aanblik niet vermijden. Het reclamebord of de krantenkop, of die smerige kalender bij het lopen door de fabriek ... we kunnen er nauwelijks voor weglopen. Maar volgen er op deze eerste blik dan nog meer – misschien de stiekeme klik op de eerstvolgende link? We moeten niet lichtvaardig hiermee omgaan; we zouden anders de ervaringen van David heel makkelijk zelf moeten delen!

Wanneer wij de Heere Jezus om kracht bidden, zal Hij ons voor die tweede blik bewaren!

Wanneer de begeerte bevrucht is ...

David's begeerte was gewekt. Wat hij gezien had, wekte zijn lust op. Nu zou David zich zeker hebben moeten inhouden. Maar helaas gaf hij toe aan zijn lusten. Hij stuurde boodschappers om informatie in te winnen over de vrouw die hij gezien had. En uiteindelijk liet hij deze vrouw, Bathseba, halen – hoewel hij wist dat ze getrouwd was!

Kennen wij deze reeks? Het gebrek aan waakzaamheid, wat tot verkeerde blikken leidt? De lust die door deze blikken opgewekt wordt? Hoe snel volgt op de lust dan een verkeerde gedachte! 'Maar Ik

zeg u dat al wie naar een vrouw kijkt om haar te begeren, in zijn hart al overspel met haar gepleegd heeft' (Matt. 5:28). Zo nauw neemt de Heere dit thema. Een blik, de lust, en dan het verlangen om aan de lust toe te geven. Zo snel kan het tot zonde in gedachten komen. Dan kunnen we nog stoppen, de zonde belijden en voor ergere dingen bewaard blijven. Gaan wij echter met zulke gedachten lichtvaardig om, dan is het een kwestie van tijd tot er op de gedachten zondige daden volgen!

... baart ze zonde ...

David stopte niet. Hij gaf toe aan zijn vleeslijke begeerte. En wat was het gevolg? De lust 'werd bevrucht' en ze baarde zonde (Jak. 1:15). En de ene zonde volgde snel op de andere!

Wanneer Jakobus dit gebeuren vergelijkt met een geboorte, dan maakt dat duidelijk dat er veel innerlijke strijd mee gepaard gaat, tot de zonde 'geboren' is. Dat is de gewapende man uit Spreuken: het vlees, de zondige natuur in ons. Door de begeerte wil deze ons tot zondigen brengen. Maar gelukkig is ook de Heilige Geest in ons, Die ons voor elke zonde wil bewaren. Een innerlijk conflict! Aan wie geven wij toe? Als wij ons realiseren dat het vlees gekruisigd is en dat wij in de Geest wandelen, zullen wij niet zondigen. Maar pas op! Hoe

nonchalanter wij met onze ogen omgaan, des te meer wordt de Heilige Geest, Die in ons werken wil, uitgeblust. En dan zal het vlees snel de overhand krijgen.

Als de eerste zonde eenmaal begaan is, volgen er heel makkelijk meer. David werd een echtbreker. Natuurlijk moeten we niet vergeten dat ook Bathseba niet onschuldig is. Zij is – óók tegen beter weten in – in deze schandelijke daad meegegaan. Maar degene die voor God een grotere verantwoordelijkheid had, was ongetwijfeld David, want hij was koning.

En hij deed veel moeite om deze zonde voor de mensen te verbergen! Zo volgde uiteindelijk op de zonde van echtbreuk de zonde van moord.

De balans van dat ene moment ...

Eén blik van de ogen van David had tot één ogenblik van 'genot' geleid. David had kort vleselijk genoten met Bathseba. En wat was de balans van dit ene ogenblik? David had de omgang met zijn God verloren. David was de rust van zijn geweten kwijt. En hij probeerde op een onrustige en ingespannen manier het er naar buiten toe goed uit te laten zien en zijn zonde te verbergen! Hoeveel ging er niet verloren! Een trouwe strijder in het volk van God, Uria. De kracht om te getuigen bij David – hoe moet hij tegenover Joab gestaan hebben, toen die hem de dood van Uria kwam melden. Ook Bathseba stond aan de kant van de verliezer – ze verloor haar reinheid en haar eer als echtgenote. Ze verloor haar Godvrezende echtgenoot. En ook zij verloor de rust van haar geweten.

David heeft zowel de omgang met God als de rust van zijn geweten teruggevonden. En tóch moest hij in zijn verdere leven onder de gevolgen van dit moment lijden. Zijn kind moest sterven – en niet alleen het kind dat hij bij Bathseba verwekt had. Hij moest de moord viervoudig vergoeden.

Uit zijn eigen gezin kwam er ongeluk over hem. Tijdens zijn hele leven heerste er oorlog tussen Israël en zijn vijanden. Wat een treurige balans van het korte moment – een balans waarover de profeet Nathan David in 2 Samuel 12 bericht moest brengen.

Ook al willen wij het misschien niet weten: ook in ons leven kan de balans van één zondig moment zulke gevolgen hebben. De schade die wij onszelf en anderen door een zonde berokkenen, zal 'het gelukkige gevoel' van het moment verre overtreffen, ook al zal het misschien niet zulke ingrijpende gevolgen hebben als bij David! Om nog maar te zwijgen van de Naam van God, Die door elke zonde onteerd wordt (vgl. 2 Sam. 12:14).

Perspectief

Wat indruk op ons maakt in de verdere geschiedenis van David, is zijn openlijke en diepgaande belijdenis. Hij kende de weg terug en hij ging die, zonder ook maar iets te verbloemen. Dat was het geheim waardoor Davids leven weer een leven tot eer van God kon worden. Omdat David zijn zonden beleed, kon God hem vergeven. Omdat hij zijn zonde beleed en naliet, kon hij barmhartigheid ontvangen (Spr. 28:13). En ook al konden de gevolgen van zijn handelen niet uitblijven, toch overwonnen tenslotte de genade en barmhartigheid van God. Een zoon van Bathseba werd de opvolger van David op de koningstroon. Degene 'die de vrouw van Uria geweest was', Bathseba, wordt in het geslachtsregister van de Heere Jezus genoemd. En in de verslaggeving in het Boek Kronieken wordt de zonde van David helemaal niet genoemd!

Dit perspectief maakt onze verantwoordelijkheid niet kleiner. Maar het geeft ons nieuwe moed om in ons leven door belijdenis onze zonde op te ruimen en voortdurend waakzaam te blijven.

Christian Rosenthal

Bob Dylan – protestzanger en Christen (?)

*E*en aantal jaren geleden overnachtte ik met mijn gezin tijdens een fietsvakantie in een groepsaccommodatie. Daar bracht een groep jongelui juist hun zomervakantie door. Ze nodigden ons uit voor een powerpoint over de folk- en rockzanger Bob Dylan. Deze lezing heeft mij steeds weer beziggehouden, omdat daarin naar voren kwam dat Bob Dylan zich tot God en tot de Heere Jezus bekeerd heeft en dit soms door de thema's van zijn songs tot uitdrukking gebracht heeft. Anderzijds viel me op dat wat betreft zijn tournees en zijn partners, na zijn bekering nauwelijks iets veranderd was. Ook daarna trok hij nog veel mensen – vooral ongelovigen. Deze beide kanten van zijn leven – Christen aan de ene kant, leven in de 'oude wereld' aan de andere kant – stemmen tot nadenken. En ze bevatten ook belangrijke lessen voor ons.

Bob Dylan – Christen

Eerst een paar uittreksels uit zijn biografie, met name uit de tijd na zijn omkeer tot God.

Bob Dylan werd in 1941 als zoon van een Joodse koopman geboren. Zijn echte naam is Robert Allen Zimmermann. In de loop van de jaren tot 1964 wendde hij zich steeds sterker toe tot de folk- en rockmuziek en werd een beroemde ster. Zijn thema's waren eerst gestempeld door opstandigheid tegen de heersende omstandigheden – hij vertolkte de houding van zijn generatie in de jaren 60.

Maar ondanks de vele successen in de showbusiness kwam hij rond 1978 in een geestelijke crisis terecht. Hij zocht contact met een pastor en liet, na langere tijd met hem gesproken te hebben, Christus in zijn

leven toe. Na ongeveer een jaar werd hij gedoopt. De zanger en songwriter Bob Dylan, de zoon van Abraham Zimmermann, stapte over naar het Christelijk geloof, uit de Jood werd een jod¹³.

Bob Dylans evangelische fase

Met het gospelalbum *Slow train coming* trad Bob Dylan krachtadig in de openbaarheid met zijn nieuwe geloof. Hij voelde zich ertoe gedrongen vanuit zijn zendingsplicht.¹⁴

Naar buiten toe heerste de mening dat zijn inspanningen sterk gestempeld waren door het Zuid-Californische protestantse Christendom, 'dat probeerde de boodschap van redding op een losse en luchtige manier onder het volk te vertolken'. In de daaropvolgende tijd publiceerde hij

¹³ Het Hebreeuwse woord voor 'heiden'; voor Joden een smadelijk scheldwoord.

¹⁴ Deze en andere info over de zanger heb ik ontleend aan documentatie van de Duitse zender mdr.

verschillende Christelijke albums, onder meer eentje met de titel Saved (Gered).

Tijdens de concerttours waar hij deze songs liet horen, ontmoette hij vaak een golf van afwijzing, ja, zelfs van haat. Toen bracht hij de volgende gedachten tot uitdrukking: 'Voor God kan men absoluut niets doen, en als je al gered bent, hoeft je niet eens iets voor jezelf te doen. Maar hoe men voor Hem leeft, is een vraag van een heel andere orde, omdat men daar in het alledaagse leven steeds weer opnieuw tegenaan loopt. Dan helpen mooie woorden niet'. Dylan vond dat ook Jezus door veel van Zijn aanhangers verloochend werd. Het leek alsof hij zich wilde losmaken van zijn vroegere, zondige leven, inclusief al zijn liederen.

Terugkeer tot zuivere showbusiness en tot het Jodendom?

Helaas is in een levensbeschrijving te lezen dat spoedig na het Christelijke album Saved op het album Shot of Love ook weer wereldse songs te horen waren. Ook probeerde Dylan niet meer het publiek missionair te bereiken. In de jaren daarna verwijderde hij zich steeds meer van zijn Christelijke geloof. Er was alleen nog sprake van een religieuze fase. Er worden steeds meer elementen van het Jodendom en het Boeddhisme in zijn teksten aangetroffen. Tegelijk met het afstand nemen van het Christendom groeit zijn verbondenheid met het Jodendom.

En wij? Stof tot nadenken

Dit voorbeeld maakt duidelijk dat jezelf Christen noemen nog lang niet betekent dat iemand ook écht Christen is. Zonder trouwens ook maar iets af te doen aan de bekering van deze man. Immers: alleen 'de Heere kent wie van Hem zijn'. Daarmee is echter het vers in 2 Timotheüs 2:19 niet afgedaan. Er volgt: 'Ieder die de Naam van Christus noemt, moet zich verhouden van de ongerechtigheid!' Dat maakt ons

verantwoordelijk tegenover God. Het is daarom goed dat wij aan de hand van deze levensbeschrijving ons eigen leven overdenken en in het Licht van Gods Woord onderzoeken. Als het om ons heen steeds donkerder wordt, dan merken wij deze verandering zelfs helemaal niet. We lezen in Psalm 36:9: 'In Uw licht zien wij het licht'. Een paar voorbeelden kunnen ons helpen deze test concreet op onszelf toe te passen.

Consequent je schepen achter je verbranden

Als iemand zich omkeert naar de Heere Jezus, moet dat een breuk met de oude verkeerde gewoonten tot gevolg hebben: 'Wie zijn overtredingen bedekt, zal niet voorspoedig zijn, maar wie ze belijdt en nalaat, zal barmhartigheid verkrijgen' (Spr. 28:13).

'Vorm geen ongelijk span met ongelovigen, want wat heeft gerechtigheid gemeenschappelijk met wetteloosheid, en welke gemeenschap is er tussen licht en duisternis? En welke overeenstemming is er tussen Christus en Belial? Of wat deelt een gelovige met een ongelovige? Of welk verband is er tussen de tempel van God en de afgoden? Want u bent de tempel van de levende God, zoals God gezegd heeft: Ik zal in hun midden wonen en onder hen wandelen, en Ik zal hun God zijn en zij zullen Mijn volk zijn. Ga daarom uit hun midden weg en zonder u af, zegt de Heere, en raak het onreine niet aan, en Ik zal u aannemen' (2 Kor. 6:14-17).

In het 'nieuwe' spoor blijven

Voortdurend vriendschappelijk contact met ongelovigen kan ons gevoel voor de wil van onze Heere afstompen en ons weer in oude leefpatronen doen terugvallen. Ook al kunnen wij onze redding niet verliezen, toch is het mogelijk dat wij de wereld lief krijgen en geen bruikbare werktuigen meer voor de Heere Jezus zijn. Daarvan is Demas een voorbeeld. 'Demas heeft mij verlaten, omdat hij de tegenwoordige wereld heeft gekregen' (2 Tim. 4:10).

■ Kijken of vriendschappen wel geschikt zijn

Als wij bewust erkenning van ongelovige mensen zoeken, zullen wij moeilijk de instemming van de Heere Jezus verkrijgen. 'Wie dan nu een vriend van de wereld wil zijn, wordt als vijand van God aangemerkt' (Jak. 4:4).

■ Navolging oriënteert zich op het voorbeeld, niet op gebrekkige mensen

De vraag hoe wij ons als volgelingen van de Heere Jezus moeten gedragen, moet altijd overeenstemmen met Gods Woord. In geen geval zijn de raadgevingen of het gedrag van ongelovige mensen maatgevend. De Bijbel spreekt er in vier teksten over dat wij waardig moeten wandelen.

Waardig:

1. '... te wandelen voor God, Die u roept tot Zijn Koninkrijk en heerlijkheid' (1 Thess. 2:12);
2. '... zo te wandelen voor de Heere, dat u Hem in alles behaagt, in elk goed werk vrucht draagt en groeit in de kennis van God' (Kol. 1:10);
3. '... het evangelie van Christus' (Fil. 1:27);
4. '... de roeping, waarmee wij geroepen zijn' (Ef. 4:1).

■ Nieuw leven zorgt voor een nieuwe sfeer

'Verder, broeders, al wat waar is, al wat eerbaar is, al wat rechtvaardig is, al wat rein is, al wat lieflijk is, al wat welluidend is, als er enige deugd is en als er iets prijzenswaardigs is, bedenk dat' (Fil. 4:8). 'Maar ontucht en alle onreinheid of hebzucht, laten die onder u beslist niet genoemd worden, zoals het heiligen past, en evenmin oneerbaarheid, dwaze praat en lichtzinnige taal, die onbehoorlijk zijn; maar veelmeer past dankzegging' (Ef. 5:3 e.v.).

■ Volgen is altijd eenzijdig

Wij kunnen niet op twee akkers werken: 'Niemand kan twee heren dienen, want of hij zal de één haten en de ander liefhebben, of hij zal zich aan de één hechten en de ander minachten. U kunt niet God dienen en de mammon' (Matt. 6:24).

God heeft ons voor een dure prijs gekocht. Hij heeft daarvoor Zijn geliefde Zoon in de dood gegeven. Laten we Hem daarom vragen: 'Wat moet ik doen, Heere?', met alle bereidheid van ons hart om Hem te gehoorzamen en Hem door ons leven te eren.

Rainer Möckel

De Dag van de Onsterfelijke Ziel

Europeanen schijnen heel goed te zijn in het bedenken van gedenkdagen: Moederdag, Vaderdag, Bevrijdingsdag, naamdagen van allerlei 'heiligen', de Dag van het Kind, de Dag van de Vrouw en ga zo maar door.

Een tijdje geleden ontdekte ik dat er ook een Dag van de Boom bestaat. In onze woonplaats vond er een openluchtbijeenkomst in het bos plaats.

Vrij naar het motto: als de bomen niet naar de kerk komen, dan gaan we met de kerk naar de bomen toe ...

In Duitsland bestaat zelfs nog de Dag van de Duitse Boterham.

Serius, dat is op 27 september.

De boterham heeft het immers ook moeilijk tussen alle croissantjes, baguettes en sandwiches.

In plaats van onzinnige gedenkdagen zou de mens beter een Dag van de Onsterfelijke Ziel kunnen invoeren. Of nog beter – elke dag aan zijn onsterfelijke ziel denken. Want dat wordt maar ál te makkelijk verwaarloosd ...!

Veel lezers kennen nog wel het eerste gedeelte van de Bijbeltekst waarin staat dat de mens niet van brood alleen zal leven. Maar hoe gaat het vers verder? '... maar van elk woord van God' (Luk. 4:4).

Het Woord van God is voedsel voor de ziel. Daar vind ik antwoord

op de vraag waar ik de eeuwigheid zal doorbrengen. Wat voor nut heeft al mijn succes, als mijn ziel daarbij 'honger lijdt' en verloren gaat? **'Want wat baat het een mens, als hij heel de wereld wint en aan zijn ziel schade lijdt?'** (Matt. 16:26).

Echt leven, leven in overvloed, belooft Jezus Christus: 'Ik ben gekomen, opdat zij leven hebben en overvloed hebben' (Joh. 10:10). Dat stilt ook de behoefte van de ziel. Vergeet daarom niet ook aan je ziel te denken! Vandaag is het de 'Dag van jouw Onsterfelijke Ziel'!

